

BIULETYN informacyjny

STOWARZYSZENIA INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW LEŚNICTWA I DRZEWNICTWA
ZARZĄDU ODDZIAŁU W KROŚNIE

Nr 17 grudzień 2018

Rocznik

Egzemplarz bezpłatny

Spis treści

- 3 Informacje z posiedzeń ZO SITLiD w Krośnie
- 4 Liczba członków oddziału SITLiD w Krośnie
- 5 Dochody i wydatki z działalności statutowej SITLiD
- 7 „Innowacyjność polskiego leśnictwa” podczas XXIII Krajowego Zjazdu Delegatów SITLiD
- 8 Konferowali leśni pszczelarze
- 10 Leśne Fotografie - wygrało „Rodzicielstwo”
- 11 Rozstrzygnięto XXXII konkurs „Mój las”
- 12 XVI Turniej Piłki Siatkowej o puchar przewodniczącego zarządu SITLiD w Krośnie
- 15 Głowacz złowił karpia
- 16 Kołaczyckie lasy gościły pilarzy
- 19 Leśnicy Podkarpacia na 100-lecie odzyskania niepodległości
- 21 JAN KOSINA wybitny leśnik i niestrudzony społecznik
- 23 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Baligród
- 23 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Bircza
- 24 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Brzozów
- 25 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Cisna
- 26 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego na Targi Euroforest
- 27 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Jarosław
- 28 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Kolbuszowa
- 29 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Kołaczyce
- 30 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Komańcza
- 31 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Lutówka
- 32 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Narol
- 33 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Oleszyce
- 35 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Starostwie Powiatowym w Lubaczowie
- 35 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Strzyżów
- 37 Sprawozdanie z wyjazdu zawodowego członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Tuszyna
- 38 REGULAMIN dofinansowania kół zakładowych przez Zarząd Oddziału SITLiD w Krośnie
- 39 Podziękowanie za przekazane darowizny

Koleżanki i Koledzy

Przemijający rok był dla nas wszystkich okresem wyjątkowym pod względem działalności prowadzonej przez stowarzyszenie, jak i dla nas samych – leśników, Polaków, patriotów. Ten pełen wydarzeń czas, był okazją do spotkań, przemysłów, refleksji. Braliśmy udział m.in. w Krajowym Zjeździe Delegatów SITLiD, podczas którego dyskutowaliśmy o nowych technologiach, będących przyszłością leśnictwa. Konferowaliśmy o leśnych pszczolach, mających niebagatelne znaczenie dla lasu.

Chciałbym Wam Koledzy i Koleżanki podziękować, za włożony w tym niezwykle czasie, ogrom pracy i zaangażowania we wszystkie inicjatywy stowarzyszenia, ale również w uczczenie pamięci tych, wśród których byli także leśnicy, a którzy przyczynili się do odzyskania niepodległości naszej Ojczyzny 100 lat temu. Życzę Wam, aby nadchodzący rok był dla Was dalszym impulsem do aktywnego działania na rzecz społeczeństwa, naszych lasów i abyśmy wspólnie tworzyli historię naszego stowarzyszenia.

Przewodniczący ZO SITLiD w Krośnie
Bartłomiej Peret

Wydawca: Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa Zarząd Oddziału w Krośnie

Adres: ZO SITLiD w Krośnie
ul. Bieszczadzka 2, 38-400 Krosno
tel. 134373926 fax: 134373902

Zespół wydawniczy:

Kinga Mazur (Nadleśnictwo Kolbuszowa), Piotr Filipczak (RDLP Krosno), Teodor Furs (Nadleśnictwo Baligród),

Fotografie: Kinga Mazur, Dariusz Tabisz, Bartłomiej Peret, Albina Motylewicz, Jadwiga Postrożny, Monika Armata, Tomasz Paślawski, Grzegorz Dziuba, Marcin Pliżga, Hubert Balicki, Piotr Trzaska, Miłosz Kabała, Zbigniew Wołczyk, Stanisław Zagrobelny, Adam Mendrała, Adam Kot

Nakład: 1000 egz.

Skład i druk: FSNT NOT Rzeszów
ul. Kopernika 1, 35-959 Rzeszów

Zespół wydawniczy nie ponosi odpowiedzialności za treść dostarczonych materiałów

ISBN 83-88308-03-3

Na okładce: Maszyny poszły w ruch

Informacje z posiedzeń ZO SITLiD w Krośnie

NAJWAŻNIEJSZE INFORMACJE ORAZ UCHWAŁY PODJĘTE NA POSIEDZENIU W DNIU 14 LUTEGO 2018 R.

1. Przedstawienie sprawozdania finansowego za 2017 r. oraz omówienie planu działania na 2018 r. (organizacja corocznych imprez) oraz zatwierdzenie preliminarza budżetowego na 2018 r.
2. Informacje z posiedzenia Zarządu Głównego – trwają prace dotyczące zmian w Statucie SITLiD, związane ze zmianami ustawy o stowarzyszeniach. Poruszono również problemę marginalizacji leśnictwa europejskiego oraz przedstawiono projekty rozwojowe realizowane przez ZG.
3. Omówiono wstępną organizację imprez pracowniczych:
 - turniej piłki siatkowej – w terminie 21 kwietnia b.r. zostanie zorganizowany przez Nadleśnictwo Brzozów, Kolbuszowa lub Leżajsk. Omówiono proponowane zmiany w regulaminie zawodów (udział stażystów, osoby na umowy czasowe, nagroda dla klubu kibica);
 - zawody wędkarskie - w terminie 30 czerwca b.r. zgodnie z dotychczasowym regulaminem organizuje Nadleśnictwo Strzyżów. Ustalono jako wstępne miejsce organizacji miejscowość Krzemieną na terenie Nadleśnictwa Brzozów;
 - zawody drwali - w terminie 25 sierpnia b.r. na terenie Nadleśnictwa Kołaczyce;
 - konferencja pszczelarska - w terminie wiosenno-letnim. Wstępnie ustalono dwudniowe przedsięwzięcie z częścią teoretyczną w dzień pierwszy i praktyczną z wyjazdem terenowym w dzień drugi. Miejsce organizacji, w zależności od wolnych terminów, proponuje się CPL w Muczmem.

NAJWAŻNIEJSZE INFORMACJE ORAZ UCHWAŁY PODJĘTE NA POSIEDZENIU W DNIU 18 CZERWCA 2018 R.

1. Sprawozdanie ze Zjazdu Krajowego Delegatów SITLiD - poruszono tematy ochrony przyrody w Polsce, nowin technologicznych do wykorzystania w gospodarce leśnej i nie tylko. W sesji terenowej przedstawiono etapy edukacji dzieci i młodzieży w Szwecji na wyspie Bornholm. Przeprowadzono również wybory do władz Zarządu Głównego, w których znaleźli się członkowie naszego oddziału.
2. Podsumowanie XVI Turnieju Piłki Siatkowej – turniej odbył się w Kolbuszowej 21 kwietnia b.r. Uczestniczyło w nim 19 drużyn, ogółem ponad 300 uczestników. Zwycięzcą zostało Nadleśnictwo Kolbuszowa, które pokonało w finale RDLP w Krośnie.
3. Organizacja XIII Zawodów Drwali – zawody odbędą się 24 sierpnia b.r. na terenie Nadleśnictwa Kołaczyce. Omówiono skład komisji sędziowskich, rodzaj pamiątkowych upominków dla sponsorów i uczestników, przygotowania regulaminu. Wpisowe ustalono na 300 zł od uczestnika, a wpłaty za kibiców po 30 zł od osoby. Termin zgłoszeń i wpłat ustalono na 30 lipca 2018 r.
4. Organizacja IX Zawodów Wędkarskich - zorganizowane będą w dniu 15 września b.r. przez Koło przy Nadleśnictwie Strzyżów w miejscowości Krzemieną. Przyjęto uchwałę o dofinansowaniu organizacji zawodów wędkarskich w kwocie 3500 zł, zgodnie z przyjętym preliminarzem z podziałem ½ na nagrody i ½ na organizację.
5. Organizacja konferencji pszczelarskiej „Las, pszczoła, człowiek” odbędzie się w dworze „Ostoja” w Klimkowie w dniach 2-3 lipca b.r. Omówiono realizację przedsięwzięcia, sprawy organizacyjne oraz liczbę osób zgłoszonych na konferencję i prelegentów.
6. W poczet członków przyjęto (jednogłośnie) 21 osób do KZ przy Nadleśnictwach: Kołaczyce 1 osoba, Cisna 6 osób, Narol 2 osoby, Mielec 2 osoby, Jarosław 3 osoby, Lubaczów 2 osoby, Bircza 2 osoby, Baligród 1 osoba, Kolbuszowa 1 osoba, SP Lubaczów 1 osoba.

NAJWAŻNIEJSZE INFORMACJE ORAZ UCHWAŁY PODJĘTE NA POSIEDZENIU W DNIU 10 PAŹDZIERNIKA 2018 R.

1. Sprawozdanie z XIII Zawodów Drwali – zawody odbyły się w miejscowości Biearówka, na terenie Nadleśnictwa Kołaczyce, 7 września b.r. Uczestniczyło 21 drwali z 20 nadleśnictw. Wygrał pilarz z Nadleśnictwa Brzozów Jan Łuc. Podano wstępną propozycję lokalizacji

XIV Regionalnych Zawodów Drwali – na terenie Nadleśnictwa Brzozów.

2. Sprawozdanie z IX Zawodów Wędkarskich - w zawodach wystartowało 89 zawodników w tym 16 drużyn z nadleśnictw. Indywidualnie mistrzostwa wygrał Krzysztof Głowacz z Nad-

leśnictwa Bircza a drużynowo RDLP w Krośnie. Kolejne zawody organizowane będą przez Nadleśnictwo Lutowska, co jest wynikiem losowania podczas tegorocznych zawodów.

3. Sprawozdanie z konferencji pszczelskiej - udział wzięło ok.

100 osób – pszczelarzy – leśników. Pierwszego dnia odbyła się sesja referatowa. Drugi dzień to praktyczny objazd po kilku gospodarstwach pasiecznych.

4. W poczet członków przyjęto jednogłośnie 3 osoby do KZ przy Nadleśnictwach: Kolbu-

szowa 1 osoba i Oleszyce 2 osoby.

5. Zostały wprowadzone niewielkie zmiany w regulaminie dofinansowań, który jest do wglądu na ostatniej stronie biuletynu.

Opracował:
Piotr Filipczak

Liczba członków oddziału SITLiD w Krośnie wg stanu na dzień 31.12.2017 roku

Lp.	Koło SITLiD	inżynierowie	technicy	pozostali	ogółem	kobiety	mężczyźni	powyżej 40 roku życia	w tym emeryci	do 40 lat życia	w tym studenci i uczniowie
1	Baligród	19	10	0	29	5	24	21	0	8	0
2	Bircza	16	17	0	33	1	32	25	1	8	0
3	Brzozów	12	12	0	24	3	21	21	0	3	0
4	Cisna	14	16	4	34	10	24	26	1	8	0
5	Dukla	17	1	1	19	4	15	6	0	13	0
6	Dynów	7	5	0	12	0	12	9	0	3	0
7	Głogów Młp.	14	10	0	24	1	23	23	0	1	0
8	Jarosław	14	9	0	23	0	23	16	0	7	0
9	Kańczuga	7	10	0	17	0	17	15	0	2	0
10	Kolbuszowa	17	14	0	31	4	27	21	1	10	0
11	Kołaczyce	9	17	0	26	0	26	21	0	5	0
12	Komańcza	26	9	0	35	5	30	19	0	16	0
13	Krasiczyn	3	7	0	10	0	10	8	0	2	0
14	Lesko	13	4	0	17	2	15	14	0	3	0
15	Leżajsk	23	11	0	34	5	29	23	3	11	0
16	Lubaczów	20	10	0	30	3	27	22	0	8	0
17	Lutowiska	30	16	0	46	3	43	28	0	18	0
18	Mielec	12	11	3	26	6	20	18	0	8	0
19	Narol	23	16	0	39	2	37	26	0	13	0
20	Oleszyce	15	14	0	29	2	27	19	0	10	0
21	Rymanów	5	7	0	12	2	10	12	0	0	0
22	Sieniawa	15	14	0	29	1	28	24	0	5	0
23	Strzyżów	15	5	0	20	0	20	17	0	3	0
24	Stuposiany	8	6	6	20	4	16	16	0	4	0
25	Tuszyma	6	8	0	14	0	14	7	0	7	0
26	Ustrzyki Dolne	16	13	0	29	1	28	22	0	7	0
27	BULiGL Przemyśl	6	2	0	8	0	8	8	0	0	0
28	RDLP Krosno	25	0	5	30	9	21	24	0	6	0
29	Starostwo Lubaczowskie	11	4	0	15	2	13	8	0	7	1
30	ZSL w Lesku	4	3	19	26	9	17	2	0	24	21
Razem		422	281	38	741	84	657	521	6	220	22

Dochody i wydatki działalności statutowej SITLiD Oddział Krosno za okres od 1 stycznia do 31 października 2018 roku

L.p.	Wyszczególnienie	Przychody	Rozchody	Koszty	Razem przek. skł.	Dotacje
1	Składki członkowskie	57 192,00 zł				
2	Odsetki od lokat	568,45 zł				
3	Turniej piłki siatkowej - wpłaty	9 750,00 zł				
4	Zawody drwali - wpłaty	8 100,00 zł				
5	Nadleśnictwo Lutowiska - darowizna	1 500,00 zł				
6	Nadleśnictwa Dynów - darowizna	1 000,00 zł				
7	Nadleśnictwo Strzyżów - darowizna	500,00 zł				
8	Nadleśnictwo Dukla - darowizna	500,00 zł				
9	Nadleśnictwo Jarosław - darowizna	500,00 zł				
10	Nadleśnictwo Sieniawa - darowizna	1 000,00 zł				
11	Nadleśnictwo Leżajsk - darowizna	1 000,00 zł				
12	Nadleśnictwo Kolbuszowa - darowizna	500,00 zł				
13	Nadleśnictwo Cisna - darowizna	500,00 zł				
14	Nadleśnictwo Ustrzyki Dolne - darowizna	1 000,00 zł				
15	Nadleśnictwo Komańcza - darowizna	1 000,00 zł				
16	Nadleśnictwo Bircza - darowizna	1 500,00 zł				
17	Nadleśnictwo Kołaczyce - darowizna	1 000,00 zł				
18	Nadleśnictwo Mielec - darowizna	1 000,00 zł				
19	Nadleśnictwo Kańczuga - darowizna	500,00 zł				
20	Nadleśnictwo Lesko - darowizna	300,00 zł				
21	Składki przekazane do ZG SITLiD za XII 2017		2 091,74 zł	2 091,74 zł	19 377,74 zł	
22	Składki przekazane do ZG SITLiD za 2018 r.		17 286,00 zł	17 286,00 zł		
23	Gmina Cmolas - turniej piłki siatkowej		7 400,00 zł	7 400,00 zł		
24	PEC Mielec - turniej piłki siatkowej		450,18 zł	450,18 zł		
25	Fundacja na rzecz Kultury Fizycznej i Sportu - turniej piłki siatkowej		380,00 zł	380,00 zł		
26	Rekmal Krzysztof Maliborski - turniej piłki siatkowej		1 008,39 zł	1 008,39 zł		
27	Biuro Promocyjno Reklamowe Ewex - turniej piłki siatkowej		3 372,86 zł	3 372,86 zł		
28	Usługi Leśne M. Fara - zawody drwali		3 240,00 zł	3 240,00 zł		
29	FHUK Jarmar - zawody drwali		4 580,00 zł	4 580,00 zł		
30	Rekmal Krzysztof Maliborski - zawody drwali		30,00 zł	30,00 zł		
31	Bimax Krosno - zawody drwali		2 196,78 zł	2 196,78 zł		
32	Biuro Promocyjno Reklamowe Ewex - zawody drwali		1 537,50 zł	1 537,50 zł		
33	Nadleśnictwo Strzyżów - zawody wędkarskie		2 460,00 zł	2 460,00 zł		
34	Rybka Tadeusz - konferencja pszczelarska		596,00 zł	596,00 zł		
35	TELPOL Arkadiusz Figuera - konferencja pszczelarska		1 350,00 zł	1 350,00 zł		
36	Gospodarstwo Pasieczne Królewskie Miody - konferencja pszczelarska		1 999,98 zł	1 999,98 zł		

37	Rekmal Krzysztof Maliborski - konferencja pszczelarska		289,00 zł	289,00 zł		
38	Biuro Promocyjno Reklamowe Ewex - konferencja pszczelarska		1 263,21 zł	1 263,21 zł		
39	Dwór Ostoja - konferencja pszczelarska		6 437,00 zł	6 437,00 zł		
40	FHU Boss Krosno - konkurs fotograficzny		279,00 zł	279,00 zł		
41	Biuro Promocji p. Gądela - konkurs Sygna-listów		400,00 zł	400,00 zł		
42	NOT Rzeszów - biuletyny		3 650,00 zł	3 650,00 zł		
43	Wydawnictwo Ruthenus Krosno - książki		2 761,50 zł	2 761,50 zł		
44	PHG A&M Catering - posiedzenia zarządu		462,00 zł	462,00 zł		
45	Usługi Kulinarne Więclaw - przyjęcie delegacji SITLID Gdańsk		1 000,00 zł	1 000,00 zł		
46	KZ Bircza - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		1 632,00 zł	1 632,00 zł		1 632,00 zł
47	KŚ przy SP Lubaczów - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		1 261,77 zł	1 261,77 zł		1 261,77 zł
48	KZ Jarosław - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		2 000,00 zł	2 000,00 zł		2 000,00 zł
49	KZ Tuszyna - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		1 400,00 zł	1 400,00 zł		1 400,00 zł
50	KZ Cisna - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		1 600,00 zł	1 600,00 zł		1 600,00 zł
51	KZ Lutowiska - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		4 400,00 zł	4 400,00 zł		4 400,00 zł
52	KZ Brzozów - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		2 400,00 zł	2 400,00 zł		2 400,00 zł
53	KZ Kołaczyce - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		2 600,00 zł	2 600,00 zł		2 600,00 zł
54	KZ Kolbuszowa - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		2 200,00 zł	2 200,00 zł		2 200,00 zł
55	KZ Strzyżów - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		1 200,00 zł	1 200,00 zł		1 200,00 zł
56	KŚ przy SP Lubaczów - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		1 453,12 zł	1 453,12 zł		1 453,12 zł
57	KZ Oleszyce - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		3 000,00 zł	3 000,00 zł		3 000,00 zł
58	KZ Narol - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		2 600,00 zł	2 600,00 zł		2 600,00 zł
59	KZ Lubaczów - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		2 000,00 zł	2 000,00 zł		2 000,00 zł
60	KZ Komańcza - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		1 800,00 zł	1 800,00 zł		1 800,00 zł
61	KZ Leżajsk - dofinansowanie do wyjazdu zawodowego		600,00 zł	600,00 zł		600,00 zł
60	Koszty prowadzenia r-ku bankowego		176,25 zł	176,25 zł		
RAZEM		88 910,45 zł	98 844,28 zł	98 844,28 zł	19 377,74 zł	32 146,89 zł

Sporządził: Paweł Biernacki
Krosno, 2018.11.12

„Innowacyjność polskiego leśnictwa” podczas XXIII Krajowego Zjazdu Delegatów SITLiD

Pogorzelica w dniach 17-19 maja 2018 roku gościła delegatów wybranych na zjazdach okręgowych Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa. Podczas zjazdu krajowego uczestniczyli oni w konferencji naukowo-technicznej, gdzie zajęto się wyzwaniami jakie daje nam leśnictwo, nowe technologie oraz zmiany wokół nas zachodzące.

Zagadnienia te najlepiej charakteryzują tematy wystąpień: „Korzyści z nowych technologii dla leśnictwa i jego wizji w perspektywie 30 lat” – prof. dr hab. Tomasz Zawila-Niedźwiecki i mgr inż. Radomir Bałazy, „Gospodarcza aktywność człowieka w relacji do obecnego stanu Puszczy Białowieskiej” – dr inż. Marek Ksepko, „Zmiany klimatu w Polsce i ich skutki – obserwacje i projekcje” – prof. dr hab. Zbigniew Kundzewicz, „Drewno w budownictwie – wymagania i możliwości” – dr hab. Paweł Kozakiewicz, „Zastosowanie nowoczesnych technologii w inwentaryzacji stanu lasu i ochronie przyrody” – mgr inż. Krzysztof Sielecki. Osobom zainteresowanym uczestnicy konferencji z naszego oddziału mogą przybliżyć te zagadnienia.

Kolejno przystąpiono do XXIII Krajowego Zjazdu Delegatów Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa, który otworzył i przedstawił sprawozdanie z działalności w ostatniej kadencji prof. dr hab. Piotr Paschalis. Po dyskusji nad sprawozdaniem przystąpiono do realizacji porządku obrad. W zjeździe reprezentowali nasz oddział krośnieński Koleżanka Beata Okoczuk i Koledzy Zenon Szkamruk, Michał Szczerbicki, Paweł Biernacki i Bartłomiej Peret. Podczas zjazdu zajęto się zmianami w statucie, nadaniu godności Członka Honorowego, udekorowano odznaczonych – Koleżankę Beatę Okoczuk złotą odznaką oraz Kolegę Pawła Biernackiego srebrną odznaką. Został poruszony problem uczestnictwa naszych członków w posiedzeniach, zjazdach i konferencjach, słownika biograficznego oraz dokonano wyborów nowych władz. Członkami Zarządu Głównego SITLiD zostali Zenon Szkamruk i Bartłomiej Peret, Głównej Komisji Rewizyjnej został Michał Szczerbicki oraz Głównego Sądu Koleżeńskiego Beata Okoczuk, natomiast podczas zjazdu w komisji skrutacyjnej pracował Paweł Biernacki. Na zakończenie została podana informacja, że kolejny zjazd odbędzie się w 2022 roku na terenie oddziału Gdańsk.

Tekst: Bartłomiej Peret

KONFEROWALI LEŚNI PSZCZELARZE

Walka z warrozą, kulturowe znaczenie pszczelarstwa i bartnictwa, jak również praktyczne aspekty ochrony pszczół w lasach, były przedmiotem obrad konferencji „Las, pszczoła, człowiek”, która odbyła się w dniach 2-3 lipca w Klimkówce k. Rymanowa.

Wzięło w niej udział ponad 90 uczestników, zdecydowana większość z nich to leśnicy z całego regionu. Spotkanie otworzyła Grażyna Zagrobelna, dyrektor RDLP w Krośnie referatem wprowadzającym

w zagadnienia pszczelarstwa w Lasach Państwowych.

- Leśnicy od zawsze rozumieć znaczenie pszczół w ekosystemie, stąd wśród nas tak wielu pszczelarzy – zaznaczała dyrektor Zagrobelna. – Dziś, gdy pszczoły są poważnie zagrożone, musimy zrobić wszystko, by pomóc im przetrwać na pożytek lasom i ludziom. Z kolei Marek Barzyk, prezes Koła Pszczelarzy w Krośnie zaprezentował strategię walki z warrozą u pszczół oraz przedstawił projekt edukacyjny „Las pszczelarski, las bartny”, reali-

zowany we współpracy z leśnikami w Nadleśnictwie Rymanów. Temat „Ochrona pszczół na terenach leśnych w ramach projektu rozwojowego LP” przedstawił Wacław Pietrzak z RDLP w Krośnie. Były też wystąpienia naukowców: dr Marek Chmielewski i dr hab. Grzegorz Borsuk, obaj z Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie prezentowali historyczne i kulturowe aspekty pszczelarstwa oraz biologię rodziny pszczoły. W sesji popołudniowej referaty prezentowali: Cezary Kruk „Catoroczna gospodarka

pasieczna”, Marek Podlewski „Główne choroby pszczół”, Andrzej Chwałoj, prezes Koła Pszczelarzy w Krasnem „Hodowla zachowawcza pszczoły miejscowej”, Feliks Dudka z Nadleśnictwa Lutowiska „Gospodarka pszczelarska w Bieszczadach”.

Pierwszy dzień konferencji podsumował dr inż. Bartłomiej Peret, przewodniczący ZO SITLiD w Krośnie. W drugim dniu odbyła się sesja terenowa w Nadleśnictwie Rymanów, gdzie uczestnicy na gruncie mogli zapoznać się z ideą „Lasu pszczelarskiego”, a następnie w pasiece Tomasza Sokalskiego w Zagórzu odbyły się zajęcia praktyczne. Najważniejsze wnioski z konferencji to skuteczna walka z warrozą, zwiększenie udziału gatunków biocenotycznych i miododajnych w produkcji szkółkarskiej i wykorzystanie mikrosiedlisk w lasach na potrzeby pszczelarstwa. Więcej na ten temat wkrótce w materiałach po konferencyjnych. Organizatorami wydarzenia byli: Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa Oddział w Krośnie i Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Krośnie.

Wnioski, realizujące cele konferencji:

1. Kontynuowanie rozpoznania potencjału pszczelarskiego Lasów Podkarpacia oraz podnoszenie wiedzy leśników, członków SITLiD-u – pszczelarzy.
2. Nawiązanie współpracy z organizacjami pszczelarskimi działającymi w regionie w celu określenia priorytetów, przepływu informacji i zdiagnozowania możliwości do zrealizowania tematów.
3. Współpraca z Wydziałami merytorycznymi RDLP w Krośnie w zakresie ustalenia działań ochronnych w strefach ekotonowych, wspierając gatunki roślin pyłko- i miododajnych.
4. Współpraca z Wydziałem Gospodarki Leśnej RDLP w Krośnie w zakresie rozszerzenia produkcji szkółkarskiej o gatunki pyłko- i miododajne drzew i krzewów w połączeniu z ich efektywną dystrybucją w kręgach pszczelarskich.
5. Współpraca z Nadleśnictwami w zakresie dążenia do optymalizacji wykorzystania łąk śródleśnych oraz wykaszania w odpowiednich terminach w celu umożliwienia ich wykorzystania przez pszczoły.
6. W związku z programem hodowli zachowawczej pszczół (gatunki, rasy i ekotypy) wspieranie działalności pszczelarskiej przez leśników.
7. Propagowanie „pożyteczności” pszczelnictwa dla przyrody i społeczeństwa nie tylko w kręgach leśników i pszczelarzy.

Tekst: Edward Marszałek

Zdjęcia: Dariusz Tabisz

Leśne Fotografie - wygrało „Rodzicielstwo”

Zdjęcie dudka w locie w trakcie karmienia piskląt wygrało tegoroczną edycję konkursu „LEŚNE FOTOGRAFIE 2017” organizowanego po raz 17. przez Regionalną Dyрекcję Lasów Państwowych w Krośnie przy współpracy z Tygodnikiem Regionalnym „Nowe Podkarpacie” i Telewizją Polską Oddział Rzeszów.

Tym razem jurorzy mieli sporo pracy, bo na konkurs wpłynęło **541** zdjęć nadesłanych

przez **203** autorów.

- Bardzo dużo zdjęć świetnie „wypracowanych” w terenie, zwłaszcza dzikich ptaków, które uchwycone w locie, czy w sytuacjach wywołujących uśmiech, zawsze budzą sympatię widza - mówi **Jacek Szarek**, przewodniczący jury. - Ale podziwiać też trzeba zachwyty fotografów nad leśnym pejzażem, zwłaszcza, jeśli ma on ulotny charakter. Wiele było zdjęć świetnie skomponowanych i „wy-

czekanych”. To wszystko sprawia, że rozstrzyganie o nagrodach i wyróżnieniach jest bardzo trudne.

Ostatecznie przyznano trzy nagrody główne, sześć wyróżnień równorzędnych i sześć specjalnych.

Nagrodę I zdobył **Adam Kot** za zdjęcie pt. „Rodzicielstwo”, nagrodę II – **Jakub Rutana** za zdjęcie pt. „Król rykowiska”, a nagrodę III – **Adam Smoleń** za zdjęcie pt. „Drzewo w drewnie”. Od Sto-

warzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa Oddział w Krośnie wyróżnienie specjalne otrzymała **Albina Motylewicz** za zdjęcie pt. „Złota jesień”.

Wręczenie nagród i wyróżnień odbyło się 13 lutego w czytelni głównej Krośnieńskiej Biblioteki Publicznej, otwarta została również wystawa pokonkursowa.

*Opracował:
Edward Marszałek*

I miejsce - „Rodzicielstwo” autor Adam Kot

„Złota jesień” wyróżniona przez ZO SITLiD w Krośnie

Rozstrzygnięto XXXII konkurs „Mój Las” na szczeblu podkarpackim.

Zarząd Główny Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa wraz z Ligą Ochrony Przyrody już od 1986 roku organizują ogólnopolski konkurs „Mój Las”, który skierowany jest do dzieci i młodzieży z szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych. W tym roku zadaniem uczestników konkursu, którzy zostali podzieleni na cztery kategorie wiekowe było opracowanie prac na temat: moja ulubiona pora roku w lesie, mieszkania leśnych zwierząt, zapraszam na trzydniową wycieczkę do lasu w mojej okolicy oraz drewno – wczoraj, dziś i jutro. Nadesłanych na konkurs zostało ponad 110 sprawozdań, które zostały

ocenione przez sąd konkursowy. Wyróżniono i nagrodzono 41 osób z terenu Podkarpacia. Najlepsze prace wezmą udział w finale ogólnopolskim, którego rozstrzygnięcie planowane jest na kwiecień 2019 r. Etap okręgowy konkursu został zakończony 12 grudnia 2018 roku w sali edukacyjnej Nadleśnictwa Głogów Małopolski, gdzie odbyło się uroczyste wręczenie nagród połączone z projekcją filmu przyrodniczego „W dechę film o drewnie” oraz słodkim poczęstunkiem.

Z terenu Powiatu Kolbuszowskiego zostało nagrodzonych 6 osób: Wiktoria Bomba i Oliwia Kimak z ZS w Dzikowcu, Maksymilian Starzec z SP w Weryni, Roksana Nę-

dza z SP w Przedborzu, Julia Wrońska i Karolina Brzoza z SP nr 2 w Kolbuszowej.

Cenne nagrody zostały ufundowane przez Wojewódzki

Fundusz Ochrony Środowiska w Rzeszowie, Zarząd Podkarpacki Ligi Ochrony Przyrody w Rzeszowie, Zarząd Okręgowy Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa w Krośnie, Nadleśnictwo Głogów, Kolbuszowa i Mielec.

Podczas uroczystości Pan Bartłomiej Peret Nadleśniczy Nadleśnictwa Kolbuszowa został wyróżniony Złotą Odznaką Ligi Ochrony Przyrody za działania podejmowane na rzecz ochrony przyrody.

*Tekst: Natalia Batory
Zdjęcia: Jadwiga Postróżny*

XVI TURNIEJ PIŁKI SIATKOWEJ O PUCHAR PRZEWODNICZĄCEGO ZARZĄDU ODDZIAŁU STOWARZYSZENIA INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW LEŚNICTWA I DRZEWNICTWA W KROŚNIE

21 kwietnia 2018 r. w Hali Sportowej OSiR w Cmolasie w powiecie kolbuszowskim odbył się XVI Turniej Piłki Siatkowej Leśników z

Nadleśnictwa Kolbuszowa. Otwarcia Turnieju dokonali Eugeniusz Gałek, Wójt Gminy Cmolas, Janusz Magusiak, przedstawiciel RDLP

wodników wcielili się leśnicy, którzy na co dzień pracują na rzecz lasów Podkarpacia. Jednocześnie na czterech boiskach trwały rozgrywki

grupa B – Brzozów, RDLP Krosno, Leżajsk, Tuszyn, Stuposiany grupa C – Lubaczów, Jarosław, Dynów, Cisna, Baligród grupa D – Bircza, Narol,

Podkarpacia. Zawody zostały zorganizowane i przeprowadzone przez ZO SITLiD w Krośnie, RDLP w Krośnie, a gospodarzem turnieju było

w Krośnie i Bartłomiej Peret, przewodniczący ZO SITLiD.

W tegorocznej rywalizacji wzięło udział 19 drużyn. W rolę za-

sportowe zawodników, którzy podzieleni zostali na cztery grupy, tj.:

grupa A – Lutowiska, Lesko, Oleszyce, Głogów, Kolbuszowa

Dukla, Sieniawa.

Mecze w grupach były wyjątkowo wyrównane, część z nich kończyła się dopiero trzecim setem. Łącznie rozegrano

trzydzieści meczy w grupach. Rozgrywki trwały ponad siedem godzin. Z każdej grupy wyłoniono zwycięzcę: grupa A – Kolbuszowa, grupa B – RDLP Krosno, grupa C – Lubaczów, grupa D – Bircza.

Zwycięzcy grup rozegrali mecze półfinałowe:

Nadleśnictwo Kolbuszowa – Nadleśnictwo Lubaczów – 2 : 1

RDLP Krosno– Nadleśnictwo Bircza – 2 : 1
W meczu finałowym leśnicy z Kolbuszowej zwyciężyli z RDLP Krosno (2 : 1). Walka o trzecie podium Lubaczowa z Birczą zakończyła się sukcesem Lubaczowa.

Wyłoniono i nagrodzono najlepszych zawodników turnieju:

atakujący – Przemysław Starzak, RDLP Krosno

broniący – Mateusz Kubit, RDLP Krosno
rozgrywający – Stanisław Pajączek, Nadleśnictwo Bircza,
wszechstronny, najlepszy zawodnik turnieju – Marcin Pliżga, Nadleśnictwo Kolbuszowa.

Wyróżniono:

- miss grająca – Katarzyna Małodobry, Nadleśnictwo Głogów

- najmłodszy zawodnik

– Michał Kaczorowski (8 lat) , Nadleśnictwo Dynów

- najstarszy zawodnik – Jan Woroniak, Nadleśnictwo Oleszyce

- grający nadleśnicy – Zenon Szkamruk, Nadleśnictwo Leżajsk. Przyznano również „Puchar Kibica”, który trafił do Nadleśnictwa Leżajsk. Za rywalizację w duchu „fair play”

przyznano puchar, który otrzymała drużyna z Nadleśnictwa Bali-
gród.

Nagrody wręczyli Janusz Magusiak, Główny Księgowy RDLP w Krośnie, Bartłomiej Peret, przewodniczący ZO SITLiD w Krośnie oraz Zbigniew Chmielowiec, Poseł na Sejm RP i Eugeniusz Gałek, Wójt Gminy Cmolase. Fundatorami nagród byli ZO SITLiD w Krośnie, RDLP Krosno, Związek Leśników Polskich oddział Krosno, Polskie Towarzystwo Leśne oddział Krosno, NSZZ Solidarność, Zbigniew Chmielowiec, Poseł na Sejm RP.

Serdeczne podziękowania na ręce Pani Iwony Sody, dyrektor OWiR w Cmolase za możliwość przeprowadzenia Turnieju i pomoc w jego organizacji.

XVI Turniej przeszedł już do historii. Na podłodze boisk OWiR w Cmolase prawie trzystu zawodników spędziło ponad pięćset minut rozgrywając 33 mecze. Najlepsi – gospodarze Turnieju, leśnicy z Kolbuszowej już czwarty raz stanęli na najwyższym podium.

Tekst: Natalia Batory

GŁOWACZ ZŁOWIŁ KARPIA

Tegoroczne zawody wędkarskie odbyły się, tak jak w zeszłym roku, w położonej w dolinie Sanu na Pogórzu Dynowskim, miejscowości Krzemienna. W miłych dla oka okolicznościach przyrody i krajobrazu, dookoła wzgórz porośniętych lasem, leśnicy rywalizowali ze sobą już po raz dziewiąty. Rywalizacja rywalizacją, mistrzostwa to również okazja do sprawdzenia swoich umiejętności, ale ideą zawodów jest przede wszystkim propagowanie wędkarstwa w środowisku leśników.

Organizatorem zawodów wędkarskich było RDLP w Krośnie, Nadleśnictwo Strzyżów oraz Koło Zakładowe SITLiD przy Nadleśnictwie Strzyżów. W zawodach wzięło udział 83 zawodników reprezentujących 18 nadleśnictw i regionalną dyрекcję, sklasyfikowanych indywidualnie. W klasyfikacji drużynowej rywalizowało 16 ekip. W głowach wędkarzy, czekających na sygnał do rozpoczęcia zawodów, kłębiły się pytania: czy ryby będą brały, jak nęcić, jakie ryby uda się złowić? Początek zawodów obwieścił dźwięk zagrany na sygnałowiec myśliwskiej. Zgodnie z regulaminem połów trwał cztery godziny. Niestety, były to godziny spędzone w deszczu.

Łowiącym przydały się płaszcze, kurtki przeciwdeszczowe, namioty itp. O przypadającym na ten dzień ostatnim dniu kalendarzowego lata, przypominały tylko kolorowe parasole kontrastujące z pochmurnym niebem. Deszczowa aura nie odstraszyła jednak wędkarzy.

Klasyfikację indywidualną wygrał Krzysztof Głowacz z Nadleśnictwa Bircza, który złowił karpia o masie 9,8 kg. Jak podkreślił zwycięzca, który jest człowiekiem wielu pasji i wychował już niejedno pokolenie wędkarzy, myśliwych i siatkarzy, najtrudniejszym zadaniem było umieszczenie przynęty na dnie w miejscu gdzie nie było ono pokryte roślinnością. Należy podkreślić, że z kilkunastu wędkarzy łowiących w tym dniu na tzw. „metodę” tylko on znalazł sposób na zalegającą przy dnie roślinność, która praktycznie uniemożliwiała łowienie z gruntu. Przewaga zwycięzcy byłaby jeszcze wyraźniejsza gdyby udało mu się wyholować drugą zaciętą sztukę.

Drugie miejsce zajął Tomasz Kałamarz z RDLP w Krośnie (5,20 kg), a trzecie Rafał Urban z Nadleśnictwa Bircza (3,35 kg). Drużynowo najlepsi byli leśnicy z RDLP w Krośnie

wędkujący w składzie: Tomasz Kałamarz, Stanisław Przyprawa, Piotr Filipczak. Drugie miejsce zajęli reprezentanci Nadleśnictwa Lesko: Edward Malec, Mirosław Wanat i Waldemar Latusek. Na trzecim miejscu uplasowała się drużyna z Nadleśnictwa Strzyżów: Roman Kula, Sławomir Rachwał i Mateusz Kocur. W kategorii na największą rybę zwyciężył Krzysztof Głowacz, który złowił bezkonkurencyjnego karpia o wadze 9,8 kg. Kategorię na największą ilość złowionych ryb wygrał Tomasz Kałamarz z RDLP w Krośnie z ilością 45 sztuk. Wśród wytrwale łowiących były również trzy kobiety. Fakt ten został zauważony przez właściciela łowiska, który dla wędkujących leśniczek

oraz zwycięzcy w kategorii indywidualnej, ufundował nagrody w postaci voucherów na pobyt weekendowy w Krynicy. Po wręczeniu statuetek i medali oraz nagród za poszczególne miejsca, odbyło się losowanie organizatora następnych zawodów, którym zostało Nadleśnictwo Lutowska. Wynik losowania przyjęto gromkimi brawami. Będą to jubileuszowe dziesiąte mistrzostwa. Tym samym, historia zatoczyła koło, gdyż pierwsze zawody wędkujących leśników z RDLP w Krośnie, odbyły się również w tym nadleśnictwie.

*Tekst: Monika Armata,
Tomasz Kałamarz
Zdjęcia: Monika Armata*

"KOŁACZYCKIE LASY GOŚCIŁY PILARZY"

To były XIII Regionalne Zawody Drwali, ale mimo trzynastej edycji, dla niektórych rywalizacja okazała się bardzo szczęśliwa. Spośród dwudziestu jeden zawodników, tylko jeden mógł zdobyć najwyższe trofeum...

Wraz z nadejściem spowitego przez mgłę piątkowego poranka 7 września na terenie kołaczyckich lasów, odbyły się trzynaste już Regionalne Zawody Drwali, w których pilarze jak co roku rywalizowali ze sobą w pięciu konkurencjach.

Pierwsza, najbardziej niebezpieczna i wymagająca mnóstwo precyzji ścinka drzew, polegała na ścięciu i obaleniu wylosowanego drzewa. W tej konkurencji najlepszy okazał się zawodnik z Nadleśnictwa Lubaczów – Daniel Furgała uzyskując bardzo wysoki wynik 597 punktów. Kolejne cztery konkurencje zostały zorganizowane na terenie Leśnictwa Bierówka, przy świeżo odremontowanym Centrum Edukacji Ekologicznej. Pierwszą tam rozegraną, a drugą z kolei konkurencją było okrzesywanie „drzewa”, podczas której aż dwóch zawodników otrzymało po 220 punktów: Jan Łuc z Nadleśnictwa Brzozów

oraz Damian Tomański z Nadleśnictwa Dynów. Trzecia konkurencja rzutowała na dalszy przebieg zawodów, ponieważ polegała ona na zmianie łańcucha pilarki na nowy. Jeden mały błąd podczas zakładania łańcucha może uniemożliwić dalszą pracę pilarką, a raz źle założony łańcuch nie może być już zmieniony przed kolejnymi zmaganiem. Bezkonkurencyjny po raz kolejny był tutaj zawodnik z Nadleśnictwa Komańcza Tomasz Bilski. Użyskawszy 114 punktów, wyprzedził kolejnego pilarza aż o 20 punktów. Czwarta konkurencja polegała na złożonej przerzynce przygotowanych wcześniej kłód. Jest to wyjątkowo trudne zadanie, ponieważ kłody są ułożone pod różnymi kątami i trzeba odciąć po dwa równe krążki o odpowiednich wymiarach. W tej konkurencji najlepiej wypadł Andrzej Szczepanek z Nadleśnictwa Jarosław z wynikiem 173 punkty.

Ostatnią konkurencją jest dokładność przerzynki. Na tym etapie już niewiele dzieliło zawodników od końca rywalizacji, ale trzeba było zachować zimną krew, aby nie zrobić jakiegos fałszywego kroku. Jako jedyny, najwyższą

możliwą do uzyskania w tej konkurencji liczbę punktów, otrzymał Jan Łuc, reprezentujący Nadleśnictwo Brzozów. To właśnie ten zawodnik w łącznej klasyfikacji zdobył najwięcej punk-

tów i z wynikiem 1328 zajął pierwsze miejsce na podium. Na drugim miejscu, kolejny rok z rzędu, stanął Zbigniew Waćławski z Nadleśnictwa Rymanów uzyskując również bardzo wysoki,

1274 punktowy wynik. Na najniższym stopniu podium znalazł się Damian Tomański z Nadleśnictwa Dynów z wynikiem 1235 punktów.

Wszyscy zawodnicy biorący udział w zawodach zasłużyli na pochwałę oraz nagrody, a nie byłoby to możliwe gdyby nie nasi sponsorzy: Makita, Stihl, Husqvarna, RDLP w Krośnie, ZOL Tarnobrzeg, Nawigator, Henryk Grzyb, Witold Matłosz-Szajowski, Sławomir Sanocki, Robert Piętowski i Krzysztof Uszkowski. Całe zawody przebiegły na bardzo wysokim poziomie, ponieważ aż piętnastu zawodników uzyskało łączny wynik ponad 1000 punktów. Nad bezpieczeństwem osób uczestniczących w zawodach czuwali ratownicy GOPR-u, ale na szczęście wszystko odbyło się bezpiecznie i mogli uczestniczyć tylko jako obserwatorzy. W tak trudnej pracy, jaką jest praca pilarza liczy się spokój, opanowanie i umiejętność przewidywania sytuacji. Pośpiech jest tutaj zdecydowanie złym doradcą. Nigdy nie wolno o tym zapominać i właśnie przypomnienie o tym naszym pilarzom jest głównym celem jaki przyświeca co roku organizatorom.

*Tekst: Kinga Mazur,
Zdjęcia: Dariusz Tabisz*

XIII Regionalne Zawody Drwali - Końskie 2018 Klasyfikacja ogólna

Nazwisko i Imię	Nadleśnictwo	I	II	III	IV	V	Razem	Miejsce
Łuc Jan	Brzozów	556	220	84	168	300	1328	1
Wacławski Zbigniew	Rymanów	508	210	94	168	294	1274	2
Tomański Damian	Dynów	548	220	86	100	281	1235	3
Mach Piotr	Oleszyce	531	184	74	149	278	1216	4
Furgała Daniel	Lubaczów	597	190	9	128	262	1186	5
Mieleszko Krzysztof	Głogów	438	208	61	147	298	1152	6
Boroń Adam	Tuszyna	546	212	63	45	258	1124	7
Pietruś Ryszard	Łutowiska	334	180	70	163	283	1030	8
Czachor Sebastian	Mielec	429	182	49	103	258	1021	9
Bilski Tomasz	Komańcza	527	204	114	75	100	1020	10
Muskus Stanisław	Leżajsk	418	204	44	125	228	1019	11
Mazurek Janusz	Stuposiany	463	184	0	114	254	1015	12
Kłęba Roman	Końskie	446	162	59	95	253	1015	13
Fara Marcin	Końskie	468	136	60	133	218	1015	14
Pryszcz Krzysztof	Kańczuga	399	188	52	136	228	1003	15
Zamorski Daniel	Sieniawa	480	176	53	44	179	932	16
Szczepanek Andrzej	Jarosław	228	188	57	173	273	919	17
Dopart Zbigniew	Strzyżów	351	114	59	59	282	865	18
Kulczycki Marek	Narol	336	170	52	61	233	852	19
Furtek Paweł	Dukla	496	218	0	0	96	810	20
Stanowski Antoni	Kolbuszowa	364	150	0	0	0	514	21

Leśnicy Podkarpacia na 100-lecie odzyskania niepodległości Ojczyzny

Najważniejsze leśne inicjatywy patriotyczne dla uczczenia odzyskania niepodległości:

- **Nadleśnictwo Leżajsk**, 1 czerwca 2018 r. odbyły się manewry ochotniczych oddziałów kawalerii, zorganizowane przez 20 Pułk Ułanów im. Króla Jana III Sobieskiego, dowodzonego przez rotmistrza Pawła Guzego. Manewry, w których uczestniczyło przeszło pięćdziesięciu jeźdźców, swoim charakterem nawiązywały do tradycji polowych szkoleń Kawalerii II RP. Momentem kulminacyjnym była uroczysta odprawa przy kapliczce „na Kudłaczu”, gdzie zastępca nadleśniczego Mariusz Pelc z miejscowym leśniczym Stanisławem Bukowskim, opowiedzieli zebranym krótką historię wybudowania kapliczki w lesie, nawiązując przy tym do wojennej współpracy służb leśnych z partyzantami i żołnierzami, w tym oczywiście z kawalerią w okresach działań wojennych i niewoli.

- Pracownicy **Nadleśnictwa Kolbuszowa** ufundowali kamień z tablicą pamiątkową, na której wyryto listę leśników, uczestników walk o wolność.

11 września 2018 r.,

w trakcie uroczystego odsłonięcia, posadzono sadzonkę pochodzącą z legendarnego dębu „Bartka”, jako symbolu patriotycznego znaczenia działalności leśników. Posadzenia dokonali Grażyna Zagrobelna - Dyrektor RDLP w Krośnie i Artur Ilgner w asyście pomysłodawców uroczystości, emerytów leśników, przedstawicieli władz samorządowych. Osobną inicjatywą było zasadzenie 6 października w Kolbuszowej 100 dębów szypułkowych w założonym Parku Niepodległości. Tubę z listą uczestników wydarzenia, w kamieniu upamiętniającym utworzenie parku, umieścili wspólnie Zbigniew Chmielowiec

poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Bartłomiej Peret nadleśniczy Nadleśnictwa Kolbuszowa, Jan Zuba burmistrz Kolbuszowej oraz Krzysztof Wilk przewodniczący Rady Miejskiej w Kolbuszowej.

- 19 października 2018 r. nastąpiło poświęcenie sztandaru i nadanie go przez dyrektora RDLP w Krośnie panią Grażynę Zagrobelną **Nadleśnictwu Kołaczyce**. Sztandar przyjął nadleśniczy Artur Paczkowski. Wydarzenie połączone było z konferencją upamiętniającą pierwszego dyrektora LP Adama Loreta (w parku miejskim w Jaśle znajduje się jego pomnik).

- **Nadleśnictwo Dynów** przygotowało i przepro-

wadziło VIII edycję konkursu Leśne Dyktando, tym razem z tekstem o treści niepodległościowej. Dyktando nosiło tytuł „Od zrzucenia jarzma do żywiołowej wolności”.

- W **Nadleśnictwie Rymanów** odsłonięty został obelisk przy budynku siedziby nadleśnictwa.

- Na terenie **Nadleśnictwa Cisna** na przełęcz nad Roztokami poprowadzono ścieżkę historyczną pod nazwą „Szańce Konfederatów Barskich”, gdzie w latach 1769-70 znajdował się wysunięty najbardziej na wschód ziemny szaniec oddziałów wojsk Konfederatów Barskich gen. Kazimierza Pułaskiego. Otwarcia

ścieżki dokonała pani dyrektor RDLP w Krośnie Grażyna Zagrobelna w dniu 06.07.2018 r.

- Leśnicy z **Nadleśnictwa Mielec** posadzili 100 sadzonek potomków (klonów) dęba Bartka.

- Na terenie **Nadleśnictwa Strzyżów** posadzono również 100 dębów. Na tą okoliczność została umieszczona tablica pamiątkowa zawierająca cytaty z twórczości poety K.K. Baczyńskiego brzmiący „Byłeś jak wielkie stare drzewo, narodzie mój jak dąb zuchwały”. Drugą inicjatywą leśników ze Strzyżowa była wymiana na nowe 6 krzyży ustawionych na mogiłach żołnierskich w lesie Leśnictwa Łączki, pochodzących z okresu I wojny światowej.

- W **Nadleśnictwie Sieniawa** przy udziale władz samorządowych, nauczycieli i uczniów lokalnych szkół, żołnierzy Kompani Saperów 3 Podkarpackiej Brygady Obrony Terytorialnej, kawalerzystów Oddziału Kawalerii Ochotniczej barwach 20 Pułku Ułanów im. Króla Jana III Sobieskiego z Wierzawic, przedstawicieli kół łowieckich: „Darz Bór” Sieniawa i „Orzeł” Jarosław, pracowników Zakładu Usług Leśnych i pracowników Nadleśnictwa posadzono Las Niepodległości.

- 23 września 2018 r. z inicjatywy lokalnych

samorządów, **Nadleśnictwa Ustrzyki Dolne**, Oddziału PTTK oraz Towarzystwa Opieki nad Zabytkami, na przełęczy między Rabem, a Żłobkiem odsłonięto i poświęcono obelisk, upamiętniający jubileusz odzyskania niepodległości oraz krzyż postawiony ku czci poległych w konfederackich walkach. To właśnie tu miała miejsce bitwa stoczona w sierpniu 1769 r. z wojskami rosyjskimi, w której zginął rotmistrz Franciszek Pułaski, pochowany w leskiej farze. Odczytany podczas otwarcia referat pt. „Bieszczady u progu niepodległości” przypominał, że obydwa rocznice w dziejach Polski są symbolami walki o wolność, miłości do ojczyzny oraz wiary i zwycięstwa. W trakcie święta miało miejsce symboliczne odsłonięcie tablicy informacyjnej – opisującej te historyczne wydarzenia i pamiątkowe posadzenie lip. Cała uroczystość została poprzedzona pieszym „Rajdem Stulecia”

- W **Nadleśnictwie Tu-**

szyma leśnicy podjęli dwie inicjatywy. Najpierw 17 kwietnia br. w leśnictwie szkółkarskim Przecław uczniowie Zespołu Szkół Ekonomicznych w Mielcu posadzili 100 drzew. Z kolei 19 kwietnia na placu tejże szkoły został posadzony Dąb Niepodległy. W uroczystym sadzeniu wzięli udział nadleśniczy Andrzej Kochmański.

- Leśnicy z **Nadleśnictwa Komańcza** wyszli z inicjatywą wykonania kilku dużych drewnianych krzyży, stylizowanych na wzór krzyży cmentarnych, zaprojektowanych przez słowackiego architekta Duszana Jurkowicia i postawienia ich na leśnych cmentarzach i mogiłach zbiorowych z okresu I wojny światowej.

- Podobne przedsięwzięcie z postawieniem krzyża na leśnym cmentarzu I-wojennym podjęli leśnicy z **Nadleśnictwa Lutowiska**.

- W **Nadleśnictwie Jarosław** na terenie Leśnictwa Zapałów uprzątnięto teren wokół „Pomnika upamiętniającego pole-

głych podczas II wojny światowej oraz zamordowanych przez UPA w latach 1944-1947 r.” Wybudowano również nową ścieżkę pomiędzy pomnikiem oraz parkingiem przy przebiegającej nieopodal drodze wojewódzkiej.

Nie należy zapominać aktywnego zaangażowania się leśników w tym roku w wiele wydarzeń o charakterze kulturalnym, czy rekreacyjnym, nawiązujących do wypadków walki o niepodległość w dwóch wojnach światowych np. konferencja historyczna „Ludzie lasu”, poświęcona ludziom działającej w czasie wojny trasy kurierskiej LAS w Bieszczadach oraz rajd turystyczny „Szlakami Niepodległej” dla upamiętnienia leśników bieszczadzkich, bohaterów walk o niepodległość kraju.

Przygotował:
Edward Orłowski
KZ SITLiD w Komańczy

JAN KOSINA

wybitny leśnik i niestrudzony społecznik

W tym roku minęła 75 rocznica śmierci Jana Macieja Kosiny (ur. 1859 w Strzyżowie, zm. 1943 r. w Sanoku) – inżyniera leśnika, geometry, mierniczego przysięgłego i działacza społecznego. Jan Maciej Kosina pochodził ze zubożałej czeskiej rodziny ziemiańskiej. Był pierwszym Polakiem w rodzie. Jego dziadkiem był Mathyas Kozina (właściciel dóbr Chotiměř k. Domažlic w Czechach), a babką Katarzyna Auřada, natomiast rodzicami byli Józef Kozina-Kosina (1816-1870, piwowar - zarządca browarów w Dukli i Strzyżowie) i Maria z/d Wojnarowska.

W bardzo ciężkich warunkach materialnych (w jedenastym roku życia utracił ojca, matkę utrzymywali bogatsi krewni), dzięki własnej zaradności zdobywał wykształcenie. Ukończył szkołę średnią, a następnie został absolwentem Hochschule für Bodenkultur w Wiedniu, uzyskując tytuł inżyniera leśnictwa. Pracował jako leśniczy w Krzeszowicach k/Chrzanowa (1889), a następnie od 1891 r. został przyjęty jako elew leśny do c. k. Galicyjskiej Dyrekcji

Dóbr Państwowych we Lwowie (przemianowanej niedługo na c. k. Galicyjską Dyrekcję Lasów i Dóbr Skarbowych). W 1892 r. awansując na asystenta leśnictwa, rozpoczął pracę w zarządzie lasów i domen (odpowiednik nadleśnictwa) w Bolechowie, pełnił także funkcję nauczyciela pomocniczego w miejscowej szkole leśnej. Od 1894 r. pracował już jako asystent leśnictwa w zarządach lasów i domen w Peczeniżynie (1894 r.), Mikuliczynie (1895-1896 r.), a od 1897 r. znów wrócił do pracy jako urzędnik leśny w biurze lwowskiej c.k. Galicyjskiej Dyrekcji Lasów i Dóbr Skarbowych. W 1898 r. mianowano go na zarządcę lasów (odpowiednik nadleśnicze-

go) w Berehach Dolnych k/Ustrzyk Dolnych, a od 1900 na zarządcę lasów w sąsiedniej Starym Sączu. Po zakończeniu austriackiej służby państwowej w 1906 r.

przeniósł się do Sanoka, zostając sądowym mierniczym przysięgłym. W tym samym roku w Sanoku założył własną kancelarię mierniczo-leśną. Został wykładowcą

i członkiem komisji egzaminacyjnej na Wydziale Rolniczo-Lasowym Politechniki Lwowskiej. Był członkiem i działaczem zarządu Galicyjskiego Towarzystwa Leśnego. Od 1924 r. przynależał także do Polskiego Towarzystwa Dendrologicznego. 21 września 1913 r. złożył przysięgę obejmując stanowisko „rządowo upoważnionego inżyniera leśnictwa” w Sanoku. Po wybuchu I wojny światowej od 12 listopada 1914 wraz z bliskimi przebywał w Wiedniu. U schyłku wojny w listopadzie 1918 r. był jednym z przełożonych sformowanego wówczas z sanockich harcerzy „Pogotowia Młodzieży”. Został członkiem wydziału (zarządu) utworzonego 22 maja 1919 Koła Przyjaciół Harcerstwa w Sanoku. Już po odzyskaniu przez Polskę niepodległości zdobył uprawnienia „rządowo upoważnionego cywilnego geometry” i po złożeniu przysięgi w dniu 22 kwietnia 1921 r., został wpisany na listę mierniczych przysięgłych w Polsce.

Posiadał także zdobyte za czasów galicyjskich uprawnienia rzeczoznawcy „rządowo upoważnionego cywilnego inżyniera leśnictwa”. W okresie międzywojennym w dalszym ciągu prowadził w Sanoku pracownię urządzeniowo-mierniczą, która

opracowywała wiele planów taksacyjno-urządzeniowych dla lasów dóbr i większych majątków ziemskich. W latach 1921-1924 był powoływany na listę znawców z zawodu leśnictwa dla oszacowania przedmiotów i gruntów, mogących ulec wywłaszczeniu na rzecz kolei żelaznej oraz do wyznaczenia wynagrodzeń za wywłaszczenie praw wodnych

W latach 30. XX w. był autorem projektu połączenia kolejek wąskotorowych w Bieszczadach z Łańcutem przy pomocy zelektryfikowanej kolejki na prąd z elektrowni Myczkowce - Zwierzyń. Inną ciekawostką jest także sporządzony w 1936 r. jego projekt kolejki wąskotorowej z lasu Słonne do stacji kolei normalnotorowej w Załużu (dziś miejsce przeprowadzanych submisji drewna) o długości 6,5 km. Realizację tych pomysłów uniemożliwił wybuch II wojny światowej. W ostatnim okresie życia był nadleśniczym inspekcji leśnej i lasów prywatnych. Znany kurier AK trasy „Las” Kazimierz Sołtysik ps. „Kazik” wspominał: „Dziadek Kosina na ogniskach harcerskich uczył nas być Polakami! Tak, była to wielka prawda. Patriotyzm w jego domu był zawsze na pierwszym miejscu”. Poza pra-

cą zawodową oddawał się bez reszty pracom charytatywnym. Działał w Towarzystwie Szkoły Ludowej w Sanoku i Towarzystwie Polskiej Ochronki Dzieci Chrześcijańskich. Będąc członkiem III-go Zakonu i Sodalis Marianus wkładał wraz z żoną wiele trudu i niemal cały swój dorobek w sanocki Sierociniec św. Józefa, którego byli opiekunami, pomagając przez łożenie na utrzymanie i przez swe wsparcie wielu biednym sanockim dzieciom i młodzieży. 11 listopada 1937 został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi za zasługi na polu pracy społecznej. Sanoczanie znali go dobrze jako człowieka cichego i skromnego, często po całodiennej wędrówce od Białej Góry przez Lisznę, wracał przez Olchowce do domu „pod Atlantem” przy ul. Kazimierza Wielkiego, zjadał ziemniaki z kwaśnym mlekiem i siedł się przejść – jak mówił – do parku pod drzewa. Nade

wszystko kochał las. Charakterystyczną dla jego osobowości była wypowiedź kolegi inż. leśnika Stanisława Lenartowicza z Ustrzyk D.: „Ja patrzę na las jak kupiec, ty jak poeta – nie chcę z tobą żadnych interesów!”.

Kilka dni przed śmiercią (rak przełyku) powiedział: „**Chciałbym raz jeszcze w życiu zobaczyć las**”. Jan Kosina zmarł 15 lutego 1943, został pochowany na Cmentarzu Centralnym w części przy ul. Matejki. Mimo ciężkiej sytuacji okupacyjnej, ulicami miasta przeszedł niecodzienny liczny tłum konduktu żałobnego. Na prostym wozie wysłanym jedliną spoczywała trumna ze zwłokami człowieka, który ukochał las i sanocką młodzież. Pochowany został – wedle swego życzenia – w grobie ziemnym, na którym leśnicy zasadzili lipy.

Przygotował:
Edward Orłowski
KZ SITLID w Komańczy

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLiD PRZY NADLEŚNICTWIE BALIGRÓD

Dziękujemy pracownikom Nadleśnictwa Wisła za pomoc w zorganizowaniu i przeprowadzeniu wyjazdu zawodowego naszego koła zakładowego SITLiD. Jesteśmy

wdzięczni za osobiste zaangażowanie panów Andrzeja Klimka i Zenona Rzońcy, którzy pedagogiczną cierpliwością zapoznawali nas z lokalnymi niuansami gospodarki leśnej, problemami dotyczącymi ochrony przyrody i zagospodarowania turystycznego ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień dotyczących genetyki leśnej.

W okresie 23-25 listopada 2018 r. zwiedzili-

śmy:

- 1) Leśny Ośrodek Edukacji Ekologicznej w Istebnej
- 2) Kolejkę Linową Czantoria oraz Rezerwat Przyrody Czantoria
- 3) Szkółkę Leśną Nadleśnictwa Wisła

W wyjeździe wzięto udział 17 uczestników w tym 8 członków SITLiD.

*Tekst i zdjęcia:
Tomasz Paślawski*

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLiD PRZY NADLEŚNICTWIE BIRCZA

W dniach 20-21 listopada 2017 roku leśnicy Nadleśnictwa Bircza (członkowie SITLiD) uczestniczyli w wyjeździe zawodowym na Roztocze. W programie pierwszego dnia wyjazdu, na zaproszenie Prezesa „DANKROS” Ryszarda Szukalskiego uczestnicy wyjazdu mieli okazję zwiedzić jeden z najnowszych w Europie zakładów przerobu drewna (zakład drzewny „Dankros” w Zaklikowie). Birczańscy leśnicy zostali ciepło przyjęci przez właściciela firmy Pana Prezesa Ryszarda Szukalskiego, który osobiście oprowadzał nas

po zakładzie i ciekawie opowiadał o procesach technologicznych, zautomatyzowanych maszynach jak i produktach „Dankrosu”. Zakład zajmuje powierzchnię ponad 18 ha i jest przystosowany do przerobu sortymentów S10, S2b oraz W0 głównie sosny. Produktem finalnym są toczone słupy o różnych długościach. Dobowy przerób to ok. 500 m³ drewna a 90% produkcji skierowanej jest na rynki zagraniczne – Włochy lub Francja. Surowiec wykorzystany jest niemal w całości dzięki linii do produkcji pelletu.

Drugiego dnia wyjazdu, będąc w LKP Lasy Ja-

nowskie mieliśmy okazję porównać sposób prowadzenia gospodarki leśnej, zagospodarowania turystycznego w warunkach nizinnych, w porównaniu do LKP Lasy Birczańskie. (na podstawie multimedialnej prezentacji, jak i przejazdu terenowego). Kolejnym etapem wyjazdu był Zwierzyniec, gdzie w siedzibie Roztoczańskiego Parku Narodowego uczestniczyliśmy w prezentacji nt. działalności parku. Szeroko przedstawiane zagadnienia na temat zadań ochronnych, edukacyjnych, turystycznych, na skutek dyskusji i pytań, posze-

rzono zostały o tematy dotyczące pozyskania i zrywki drewna oraz prac z zakresu hodowli lasu, wykonywanych w parku.

W drodze powrotnej odwiedziliśmy Nadleśnictwo Narol, gdzie Pan Nadleśniczy Janusz Skalski zaprezentował powierzchnie upraw leśnych dotkniętych klęską pędraka chrabąszcza majowego oraz przedstawił praktykowane w swoim nadleśnictwie metody walki z tym szkodnikiem upraw.

Tekst: Organizatorzy

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE BRZOZÓW

W dniach 08 - 17.06 br. mieliśmy okazję wziąć udział w wyjeździe zawodowym do Portugalii.

W pierwszy dzień wycieczki rozpoczęliśmy zwiedzanie Porto - typowo portowego miasta, położonego nad Oceanem Atlantyckim, u ujścia rzeki Duero. Duże wrażenie robi niezwykła platanina wąskich, malowniczych uliczek. Mieliśmy okazję zwiedzić słynny dworzec kolejowy Sao Bento - z rąbki wspaniałych zdobień - Azulejos (kompozycje zbudowane z ceramicznych płytek - czasem nawet kilku tysięcy sztuk, przedstawiających sceny z życia, motywy przyrody itp.) - uznawany za jeden z najpiękniejszych dworców kolejowych na świecie. W Porto znajduje się dwupoziomowy most Ludwika 1 (Dom Luis), którego projektantem był jeden z inżynierów grupy Gustave Eiffel'a (tego samego, który zaprojektował most kolejowy w Przemysłu).

W kolejnym dniu udaliśmy się do Coimbrы - byłej stolicy Portugalii - obecnie wspaniałego miasta uniwersyteckiego. Coimbra jest siedzibą najstarszego uniwersytetu w Portugalii założonego w 1290r.;

tutaj wreszcie urodziło się sześciu królów portugalskich. Z tego miasta też wywodzi się muzyka Fado - rodzaj pieśni śpiewanych tutaj wyłącznie przez mężczyzn (ubranych w charakterystyczny strój składający się ze spodni, sutanny i czarnej peleryny). Fado mówi o tęsknocie, niespełnionej młodzieńczej miłości, o kobietach, które czekają na swoich marynarzy.

Następny przystanek to Fatima. Miejsce objawień Matki Boskiej z 1917 roku. Czas na zadumę, modlitwę i indywidualne przemyslenia. W sąsiedztwie Fatimy znajduje się Park Przyrody Sierras de Aire i Candeeiros - na terenie którego znajduje się wiele jaskiń zamieszka-

łych przez kilka gatunków nietoperzy.

Wreszcie przyszedł czas na stolicę Portugalii - Lizbonę. Stara dzielnica Alfama, Baixa, Pomnik Odkrywców. Ulice zdobione ciekawymi drzewami pochodzącymi m.in. z Brazylii - szczególnie dekoracyjna jacaranda - kwitnąca na fioletowo, platany, no i oczywiście drzewa cytrusowe (limonki, pomarańcze, cytrynowce). Z Lizbony wywodzi się druga odmiana Fado, ale tutaj śpiewana również przez kobiety. Mieliśmy sposobność słuchania takiego wykonania w jednym z klubów lizbońskich. Nie sposób nie wspomnieć o eukaliptusach - stanowią one ¼ składu gatunkowego lasów w Portuga-

lii. Niegdyś sprowadzone z Australii, obecnie podstawowy surowiec przemysłu papierniczego. Atrakcyjne, wysokie i smukłe drzewa z ciekawą formą odmiennych liści w koronach i na pniu (lub młodych). Szybko rośnie, ma małe wymagania, osusza nadmierne nawilgocone grunty. Ma swoje wady również - lasy eukaliptusowe ulegają często pożarom. Ich kora oraz opadające liście zawierają w sobie duże ilości olejków eterycznych - co przy dużym ich nagromadzeniu - stanowi doskonały materiał łatwopalny. U stóp Parku Przyrody Sintra-Cascais znajduje się Sintra - uroczne miasto ze specyficznym, chłodnym klimatem. Znajduje się tutaj wiele

atrakcji: Palacio Nacional, ruiny zamku Mau-rów, czy też wspaniałe Pałac Pena. Naszą uwagę przykuła rezydencja Quinta da Regaleira. Będąc w Portugalii nie sposób pominąć Cabo da Roca – najbardziej wysunięty przylądek na zachód kontynentalnej Europy. Wspaniałe widoki, wysokie klify i wzburzony Pacyfik. Ostatnie dni naszego pobytu przeznaczone były na odpoczynek. Część z nas odwiedziła rezerwat przyrody flamingów, znajdujący się na wybrzeżu Algarve u stóp zamku Castro Marim. Część uczestników wyjazdu zdecydowała się na zwiedzanie południowo-zachodniej części Portugalii: Przylądka Świętego Wincentego (w średniowieczu uznawane za koniec znanego Europejczykom świata), czy też bajecznie malow-

niczych plaż Lagos z cudownie lazurową wodą, niezwykłymi formacjami skalnymi, jaskiniami i kominami.

Na koniec trudno nie wspomnieć o korku. Pięćdziesiąt procent światowej produkcji korka pochodzi z Portugalii. Surowiec pochodzący z drzewa dębu korkowe-

go Quercus suber wytwarzany jest głównie na potrzeby przemysłu winiarskiego (czyli zamknięcia wina w butelce), ale nie tylko... Otóż przekonaliśmy się, że z korka można robić galanterię ozdobną, buty, czapki, kurtki, płaszcze etc. Najlepszy korek, mało porowaty, pochodzi z lasów

w Sao Bras de Alportel w regionie Algarve. Drzewa korkowe można użytkować dopiero w wieku 25 lat, wszelkie prace związane z pozyskiwaniem kory wykonywane są ręcznie.

*Tekst i zdjęcia:
Grzegorz Dziuba*

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE CISNA

25 czerwca wyjazd o godzinie 6:00 z Cisnej, przejazd na nocleg w Lipnikach koło Myszyńca. W ramach przerwy w podróży odwiedziliśmy Lublin, gdzie zwiedziliśmy miasto, a w szczególności Kaplicę Trójcy św. na zamku lubelskim. W dniach następnych dzięki uprzejmości Nadleśnictwa Myszyńiec zwiedziliśmy:

- Rezerwat Czarnia – utworzony w celu ochrony na potrzeby naukowe i dydaktyczne fragmentu boru świeżego, naturalnego pochodzenia; w rezerwacie znajdują się 4 pomniki przyrody – sosny bartne (zachowane po niegdyś powszechnym bartnictwie)
- szkołę leśną
- Prywatne Muzeum Kurpiowskie w Wachu
- Kurpiowski Skansen w Nowogrodzie (po sanockim, najstarszy w Polsce) oraz mieliśmy przyjemność obejrzeć typowe dla lasów kurpiowskich zabiegi gospodarcze.

Odwiedziliśmy również Łomżę z XVI-wieczną katedrą i Muzeum Północno-mazowieckie. 28 czerwca zwiedziliśmy zakład „Ikea Industry

Wielbark”, największą fabrykę w Polsce produkującą meble z litego drewna. Zakład składa się z trzech oddzielnych oddziałów (jednego z największych w Polsce tartaku, wytwórni płyt klejonych oraz fabryki mebli). Imponująca jest skala produkcji, stopień jej automatyzacji oraz czas od przejęcia na skład surowca tartacz-

nego do wytworzenia końcowego produktu, czyli mebli, który wynosi dwadzieścia kilka dni. Ikea Wielbark wytwarza również pellet z odpadów. Tego dnia zawitaliśmy także na XIV-wiecznym zamku w Nidzicy. 29 czerwca zwiedziliśmy rezerwat Karaska z typowo wykształconą florą i fauną. Teren dawniej zwany bagnem Karaska, obfituje w zasoby bursztynu. Odwiedziliśmy również graniczącą z rezerwatem kopalnię torfu

i przejechaliśmy się po terenie zakładu wagonikami ciągniętymi przez lokomotywę spalinową typu Ls-600. Kopalnia zajmuje ponad 300 ha i jest największym tego typu zakładem w Polsce. Mieliśmy również okazję zapoznać się z zasadami zagospodarowania niemal stuhektarowego pożarzyska w leśnictwie Dylewo oraz wspiąć się na nowoczesną dostrzegalnę, gdzie zapoznaliśmy się z zasadami lokalizowa-

nia zarzewi pożarów oraz walki z nimi. Przy okazji mogliśmy podziwiać Puszczę Zieloną z wysokości ponad 50 metrów. Koleżanki i koledzy z Nadleśnictwa Myszyniec towarzyszyli nam niemal każdego wieczoru, a dyskusje na tematy zawodowe przeciągały się zawsze ponad czas wynikający z zaplanowanego programu wyjazdu. Na koniec zorganizowaliśmy ognisko pożegnalne z załogą Nadleśnictwa My-

szyniec.

30 czerwca – powrót do Cisnej. W przerwie w podróży zawitaliśmy w Kozłowie k. Lubartowa do pałacu rodziny Zamojskich, który zachował autentyczny wystrój przełomu XIX i XX wieku w stylu Drugiego Cesarstwa. W ramach tego muzeum znajduje się też bardzo ciekawa ekspozycja pamiątek z okresu PRL.

*Tekst:
Piotr Cwynar*

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO NA TARGI EUROFOREST

Zwiedzanie Alp rozpoczęliśmy od wjazdu kolejką na Mont Blanc, najwyższy szczyt w Europie. Kolejka wyjeżdża z miejscowości Courmayeur i kończy bieg na wysokości 3500 m n.p.m. w Punta Helbronner. Długość kolejki to w sumie 4,3 km. Następnie przejechaliśmy z Włoch do Francji przez Małą Przełęcz św. Bernarda, na wysokość 2188 m n.p.m. Na przełęczy znajduje się kamienny krąg o średnicy 72 metrów. Krąg ten prawdopodobnie powstał w epoce żelaza. W czasach rzymskich na przełęczy wybudowano świątynię Jowisza. Mała Przełęcz Świętego Bernarda czterokrotnie znalazła się na trasie

słynnego Tour de France (w latach 1949, 1959, 1963 i 2009).

Następnego dnia uczestniczyliśmy w targach leśnych „Euroforest” w Burgundii, impreza odbywa się cyklicznie co 4 lata, w tym roku odwiedziła ją rekordowa liczba 42 tys. osób. Targi leśne w kolejnych edycjach zmieniają swoją formę z pokazów maszyn i sprzętu, na spotkanie entuzjastów leśnictwa oraz artystów związanych z branżą leśną, którzy przedstawiają swoje rzeźby, malarstwo itp. Na targach odbywają się pokazy maszyn pąrowych, eksponatów muzealnych związanych z leśnictwem oraz zawody drwali. W drodze powrotnej zwiedzili-

śmy zabytkowy klasztor w Burgundii, wieczorem uczestniczyliśmy w koncertach w mieście

Annency. Miasto może pochwalić się starówką z fasadami o pastelowych barwach, zamkiem

z XII w., posiada liczne kanały oraz mosty, które sprawiają, że to urokliwe miasteczko zwane jest alpejską Wenecją. W ostatnim dniu postanowiliśmy odpocząć nad pięknym jeziorem Annecy, jest to drugie co do wielkości jezioro we Francji. Dzięki ścisłym ograniczeniom dotyczącym ochrony środowiska, wprowadzonych w latach 90, jezioro to

znane jest jako jedno z najczystszych w Europie.

W drodze powrotnej odwiedziliśmy miasto Albertville, które jest wielkim ośrodkiem wypoczynkowym, w 1992 roku w Albertville odbyły się Zimowe Igrzyska Olimpijskie.

*Tekst i zdjęcia:
Mariusz Rydzik*

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE JAROSŁAW

Po przyjeździe do Lwowa 14.06 br. zwiedzanie rozpoczęliśmy od obejrzenia zabytkowej Katedry św. Jura. W katedrze tej znajduje się kopia Całunu Turyńskiego. Z uwagi na to, że Lwów to jedno z najważniejszych miast z tradycjami browarniczymi w Europie Wschodniej, nie sposób było pominąć zwiedzenie browaru. W Lwiviarńi, bo tak właściwie nazywa się Muzeum Piwa we Lwowie, zapoznaliśmy się z historią piwowarstwa, w której nie brakuje także Polskich akcentów, a także obejrzelśmy ekspozycję poświęconą samemu procesowi wytwarzania piwa. Po zakwaterowaniu się w hotelu rozpoczęliśmy zwiedzanie od Katedry Ormiańskiej. Ogromne wrażenie zrobiły na uczestnikach malowidła autorstwa Jana

Henryka Rosena oraz kolorowe ornamenty, przedstawiające motywy zwierząt i roślin. Po południu udaliśmy się do Lwowskiego Narodowego Akademickiego Teatru Opery i Baletu im. Salomei Kruszelniczej, dawniej zwanego Teatrem Miejskim. Jest to nie tylko dzieło sztuki architektonicznej, ale także rzeźby i malarstwa. Następnie zwiedzaliśmy Rynek we Lwowie. Centralną część placu zajmuje blok śródmiejski, którego południową ścianę stanowi Ratusz. Dookoła Rynku wznoszą się 44 kamienice, prezentujące wszystkie style od renesansu po modernizm. W południowo zachodniej części rynku znajduje się wybudowana na przełomie XIV i XV wieku Bazylika Archikatedralna Wniebowzięcia Najświętszej Maryi

Panny we Lwowie, którą też mieliśmy okazję zwiedzić.

Następnego dnia udaliśmy się do wschodniej części Lwowa, na Cmentarz Łyczakowski. Jest on położony na malowniczych wzgórzach pośród specjalnie zaprojektowanego, starego drzewostanu, tworzącego szereg alei. Jest miejscem pochówku wielu zasłużonych dla Polski i Ukrainy ludzi kultury, nauki i polityki. Na cmen-

tarzu znajduje się wiele zabytkowych nagrobków o wysokiej wartości artystycznej, przedstawiających alegoryczne postaci i wizerunki zmarłych, a także liczne kaplice, edykty, kolumny i obeliski, w różnych stylach. Odwiedziliśmy tam grób Prof. Henryka Strzeleckiego, jednego z pionierów leśnictwa w Polsce, współzałożyciela Galicyjskiego Towarzystwa Leśnego. Po uporządkowaniu jego nagrobku

i modlitwie, udaliśmy się na przylegający cmentarz Orląt Lwowskich. W walkach uczestniczyło wielu uczniów szkół, którzy często nie mieli skończonych nawet 16 lat – stąd obrońców nazywany Orlętami Lwowskimi.

Po zwiedzaniu za-
bytkowych cmentarzy udaliśmy się do miejscowości Polanica oddalonej o 250 km na południe od Lwowa. Po drodze mieliśmy okazję zobaczyć ruiny zamku w Starym Siole – jednego z największych wznie-
sionych na Ukrainie.

Na miejscu zostaliśmy przywitani przez leśników z tamtejszego Worochtańskiego Lasowego Gospodarstwa (odpowiednik nadleśnictwa w Polsce). Leśniczy Leśnictwa Polanica przybliżył nam, jak funkcjonuje gospodarka leśna w jego leśnictwie, a Dyrektor Worochtańskiego Gospodarstwa Lasowego Pan Melniuk przedstawił organizację swojego nadleśnictwa o pow. 12261 ha składającego się z trzech leśnictw (Polanickie, Krempnickie, Ozernickie), po wyłączeniu gruntów pod utwo-

rzony park narodowy.

Następnego dnia w godzinach przedpołudniowych udaliśmy się na teren Leśnictwa Polanica. Mieliśmy okazję zobaczyć jak wygląda codzienna praca leśniczego i w jakich warunkach pracuje. Przy leśnictwie znajdowały się woliery, w których rozmnaża się dziki i jenoty.

Dalszą część dnia spędziliśmy w pobliskiej uzdrowskiej miejscowości Bukowel. Znajduje się tam ogromny kompleks turystyczno sportowy – Bukovel Bike Park – bogaty w trasy dla róż-

nych dyscyplin kolarstwa górskiego oraz Ośrodek Narciarski Bukovel, który między innymi kandyduje do współorganizowania zimowych igrzysk olimpijskich w 2022 roku. Na terenie uzdrowiska znajduje się źródło z wodą mineralną, której właściwości lecznicze stwierdzono w Odeskim Instytucie Balneologii. Kurort jest znany z kadzi do kąpieli z wodą mineralną i wywarem ziołowym.

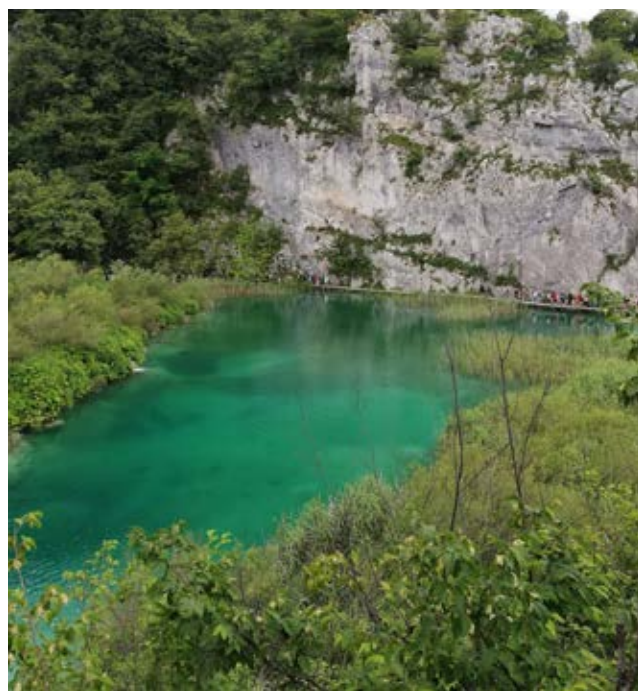
*Tekst i zdjęcie:
Hubert Balicki*

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE KOLBUSZOWA

Podróż rozpoczęła się w niedzielny poranek 24.06.2018 r. spod siedziby Nadleśnictwa Kolbuszowa. Po zajęciu miejsc w autokarze i zakończeniu przygotowań do długo wyczekiwanego wyjazdu, w radosnych nastrojach pracownicy nadleśnictwa wyruszyli w drogę do urokliwej, bogatej kulturowo, leżącej nad Morzem Adriatyckim – Chorwacji. Kilkunastogodzinną podróż umilały seanse filmowe, rozmowy z kolegami i opowieści Pani Małgorzaty – przewodnik naszej wycieczki. Późnym wieczorem dojechaliśmy do Toplic, gdzie po obiadokolacji udaliśmy się na nocleg.

W poniedziałko-

wy rano po wykwaterowaniu z tranzytowego pobytu wyjechaliśmy zwiedzić obowiązkowe miejsce na mapie Chorwacji dla miłośników przyrody – Park Narodowy Plitwickie Jeziora. Park obejmuje 16 szmaragdowo – turkusowych jezior połączonych 92 malowniczymi, zapierającymi dech w piersiach wodospadami (najwyższy mierzy około 80m wysokości) i kaskadami, a całość otoczona skalistymi wzniesieniami, porośniętymi w około 70% buczyną. Od 1979 r. Park Narodowy jest wpisany na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Dodatkowo, oprócz spacerów po wyznaczonych szlakach udaliśmy

się na rejs statkiem po Jeziorze Kozjak. Następnie opuszczając rajskie widoki wyjechaliśmy do docelowego miejsca zakwaterowania do Neum – jedyne miasta

w Bośni i Hercegowinie z dostępem do Morza Adriatyckiego, położonego na wybrzeżu dalmatyńskim. Zbliżając się do południowej części Chorwacji dało się za-

uważyć co raz wyższe wzniesienia porośnięte roślinnością typu makia. Po dotarciu do hotelu, obiadokolacji i zakwaterowaniu mogliśmy udać się do krystalicznie czystego, silnie zasolonego Adriatyku, spacerować brzegiem morza lub odpoczywać na plaży. Była to nieodłączna forma spędzania czasu każdego dnia.

Następnego dnia udaliśmy się do położonego w południowo – zachodniej części Bośni i Hercegowiny Mostaru, wielokulturowego miasta ze zlepkim kilku religii i społeczeństw. Zwiedziliśmy wizytówkę miasta – słynny kamienny most unoszący się nad rzeką Neretw, wybudowany w 1566 r. i zburzony w wyniku wojny domowej przez Chorwatów w 1993 r. Współcześnie turyści mogą podziwiać rekonstrukcję mostu z 2004 r. i wpisanego podobnie jak starówka Kujundzi-

luk na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. W następnej kolejności udaliśmy się do Medjugorie – Góra objawień, oraz kościół św. Jakuba. Po południu, zrelaksowani odpoczywaliśmy pod palmami i podziwialiśmy urokliwy zachód słońca.

Czwarty dzień wycieczki to rejs statkiem na malowniczą wyspę Hvar. Podczas rejsu podziwialiśmy wyłaniające się z błękitu morza kamieniste góry. W międzyczasie degustowaliśmy miejscowe przysmaki: rakija, wino, świeża, grillowana ryba. Na wyspie podziwialiśmy malownicze budowle z licznymi zabytkami, a w nadmorskich restauracjach mogliśmy skosztować świeżych owoców morza.

W następnym dniu podróżując krętymi drogami Dalmacji dotarliśmy do „perły Adriatyku” - Dubrownika. Miasto wpisane jest na

Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO. Spacerując wśród tłumów turystów podziwialiśmy średniowieczny układ urbanistyczny miasta. Zwiedziliśmy m. in.: kościół św. Błażeja – patrona miasta, Pałac Rektorów, Kolumnę Rolanda. W ostatnim dniu przeznaczonym na zwiedzanie udaliśmy się m. in. do Trogiru – średniowiecznego, klimatycznego miasteczka z licznymi, wąskimi i krętymi uliczkami, zwane „chorwacką Małą Wenecją”. Zwiedziliśmy m. in.: Katedrę św. Wawrzyńca czy górującą nad miastem dzwonnice. Ostatnim punktem zwiedzenia był Split, zwany dalmatyńską metropo-

lią. Oprócz zwiedzania m. in.: monumentalnego Pałacu Dioklecjana, Katedry św. Dujama, czy świątyni Jupitera mogliśmy skosztować licznych przysmaków oferowanych na miejscowych straganach. Miasto, podobnie jak Dubrownik, posiada bardzo dużo urokliwych, wąskich uliczek, w których można np. napić się aromatycznej kawy. Dzień zakończyliśmy kąpielą w morzu, z którego podziwialiśmy zachód słońca oraz wspólną kolacją. W niedzielę pierwszego lipca pełni wspomnień i radości wróciliśmy do Świerczowa.

*Tekst i zdjęcia:
Marcin Plizga*

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE KOŁACZYCE

Wycieczkę pracowników Nadleśnictwa Kołaczyce rozpoczęliśmy w godzinach wieczornych w Krośnie, skąd wyruszyliśmy, zabierając po drodze koleżanki i kolegów z Jasła oraz Kołaczyc. Po całonocnym przejeździe przez Czechy i Austrię przybyliśmy do Słowenii. Pierwszym

etapem wycieczki była Planica, gdzie zobaczyliśmy mamucią skocznię narciarską – Letalnica. Następnym punktem zwiedzania była urokliwa miejscowość Bled z górującym nad jeziorem Zamkiem Bled, z którego rozpościera się malowniczy widok na pobliskie szczyty

i niewielką wysepkę z kapliczką. Kolejną atrakcją był wjazd kolejką gondolową na górę Vogel – szczyt o wysokości 1922 m, skąd mogliśmy podziwiać zapierającą dech w piersiach panoramę Alp Julijskich i jezioro Bohinj. Wieczorem uczestnicy wycieczki wyruszyli zobaczyć pobliską okolicę.

Kolejny dzień rozpoczął się od zwiedzania Jaskini Postojna, która jest jedną z największych i najpiękniejszych jaskiń na świecie, wpisanych na listę UNESCO. Wydrążona została w skałach przez rzekę Pivkę. Jej

głębokość wynosi 115 m, a długość ok. 20 km. Temperatura panująca w jaskini to 8°C. Wokół trasy turystycznej mogliśmy podziwiać niesamowite formy skalne oraz odmienca jaskiniowego – ślepego płaza zwanego ludzką rybą. Następnie odwiedziliśmy Zamek Predjama, wbudowany w jaskinię skalną w XII w., której korytarze są nierozłączną częścią budowli. Był on miejscem schronienia okolicznej ludności podczas wojny austriacko – węgierskiej. Obecny kształt zamku pochodzi z XVI w., a jego najbardziej znanym mieszkańcem był

rycerz Erazm Lueger. Następnie udaliśmy się do Piranu – urokliwej nadmorskiej miejscowości ze starym miastem i wąskimi uliczkami, gdzie zachwycaliśmy się także rozpościerającym się wokół pięknym wybrzeżem Adriatyku. Ostatnią atrakcją tego dnia był spacer po Rezerwacie Przyrody Strunjan z najwyższymi na Adriatyku klifami i piękną laguną.

Czwarty dzień spędziliśmy na spacerze po słynnym słoweńskim kurorcie – Izoli oraz odbyliśmy rejs statkiem, podczas którego podziwialiśmy z oddali zwie-

dzany dzień wcześniej Piran. Podczas rejsu mieliśmy również możliwość skosztowania tamtejszej nalewki figowej.

Ostatniego dnia przejechaliśmy do Lublany – stolicy Słowenii i największego miasta w tym kraju. Podczas zwiedzania miejscowości mogliśmy zobaczyć m.in. Plac Preserena, Katedrę św. Mikołaja oraz tzw. Smoczy Most i Potrójny Most na rzece Ljubljanicy.

*Tekst i zdjęcia:
Józef Borsuk*

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE KOMAŃCZA

Po kilku nieudanych próbach, udało się w końcu zorganizować wyjazd do tego bliskiego, a prawie w Polsce nieznanego kraju. W czasie 8 dni wycieczka przejechała wzdłuż całą Rumunię. Obejrzeliliśmy piękne miasta Siedmio-

grodu, rozległe i bardzo malownicze Karpaty z Szosą Transfagaraską włącznie, mroczne i niekończące się karpaccie knieje pełne niedźwiedzi, monumentalne budowle Bukaresztu oraz wspaniałe wybrzeże Morza Czarnego. Żeby po-

bieżnie oddać wrażenia z całej liczącej 3 tysiące kilometrów trasy trzeba by zapisać co najmniej kilkanaście stron. Więc skupię się na krótkiej fotorelacji. I zachęcam każdego, kto tam nie był do jak najszybszych odwiedzin. Rumunia mimo, że

jest krajem niemal sąsiedzkim w świadomości większości Polaków kojarzy się tylko z biedą i zacofaniem. Żeby ten krzywdzący stereotyp przełamać warto się tam wybrać.

*Tekst i zdjęcia
Piotr Trzaska*

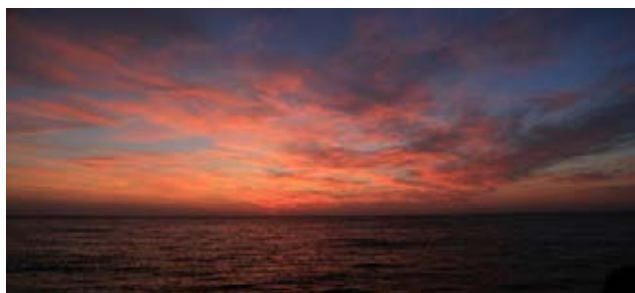
Sigishoara Stare Miast

Sigishoara – ufortyfikowane w Średniowieczu Stare Miasto, wpisane na listę Dziedzictwa Kultury UNESCO

Busteni w Górach Bucegi. Krzyż Crucea Caraiman upamiętniający ofiary I WŚ

Wschód Słońca nad Morzem Czarnym.

Słynna Trasa Transfagaraska w Górach Fogarskich

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE LUTOWISKA

Wyjazd zawodowy w Góry Świętokrzyskie rozpoczęliśmy od wizyty u naszych kolegów w Nadleśnictwie Leżajsk, gdzie przywitał nas gospodarz terenu Pan Nadleśniczy Zenon Szkamruk. Przy zachowaniu odpowiednich środków ostrożności zapoznaliśmy się z hodowlą głuszca. Większość z nas mogła po raz pierwszy zobaczyć z bliska tego pięknego, ale jak się okazuje bardzo delikatnego i wymagającego ptaka. Koledzy i koleżanki z Nadleśnictwa Leżajsk przyjęli nas po królewsku, a wieczorem wyruszyliśmy w dalszą podróż.

Następny dzień

w Nadleśnictwie Chmielnik przywitał nas piękną, słoneczną pogodą. Obowiązki gospodarza pełnił pan Robert Romanek oraz pani Barbara Jarzębak. Po krótkiej charakterystyce jednostki, udaliśmy się w teren, gdzie został poruszony problem przebudowy zamierających czterdziestoletnich drzewostanów sosnowych, niezgodnych z TSL. Na uprzątniętej i przygotowanej do odnowienia powierzchni przedstawiono nam sposób odnawiania, złożoność składu gatunkowego warunkującego różnorodność biologiczną, rozproszenie ryzyka hodowlanego, po różne formy ochrony

przed szkodami od jeleniowatych, Dzieliliśmy się także swoimi doświadczeniami z przebudowy olszy szarej. Kilka kilometrów dalej nasi gospodarze przedstawili nam fragment zniszczonego oraz osłabionego fizjologicznie drzewostanu

sosnowego, który w wyniku huraganu z 2015 roku został zaatakowany przez korniki ostrożnego. Zwalczanie polega na ciągłej obserwacji koron drzew pod kątem wydzielającego się posuszu, jego wyrobieniu, a następnie

szybkim wywiezieniu drewna z lasu. Na podsumowanie szkolenia obejrzelśmy pomnik przyrody: piękna w formie krocząca sosna, którą podziwialiśmy z uznaniem.

Kolejny dzień to Góry Świętokrzyskie, które zwiedzaliśmy z przewodnikiem. Wędrówkę rozpoczęliśmy od Muzeum Minerali i Skamieniałości, w którym oglądaliśmy jedną z największych w Polsce kolekcji okazów pochodzących z Gór Świętokrzyskich i różnych miejsc świata np. odmiany kwarcu, skałeni, rudy metali, oraz najrzadsze i najszlachetniejsze rubiny, szafiry, szmaragdy. Zwiedziliśmy także szlifiernię, w któ-

rej mogliśmy prześledzić niełatwy proces obróbki krzemienia pasiastego. Następnie udaliśmy się szlakiem przez Puszcę Jodłową – las, którego fenomenem jest wyżynny jodłowy bór mieszany o charakterze endemicznym. Obok jodły tworzącej główne sklepienie drzewostanu w domieszcze występuje przede wszystkim buk, dąb szypułkowy, świerk, a warstwę krzewów najliczniej reprezentują malina i bez koralowy. Na Świętym Krzyżu zobaczyliśmy gołoborze z bardzo ładną lokalizacją tarasu widokowego. Po krótkim odpoczynku udaliśmy się do Muzeum Przyrodniczego Świętokrzyskiego Parku Narodowego, którego zwiedzanie roz-

poczęliśmy od makiety przedstawiającej współczesny i pierwotny teren parku. W kolejnych salach zapoznaliśmy się z geologią Gór Świętokrzyskich oraz z całym bogactwem przyrody Świętokrzyskiego Parku Narodowego. Późnym popołudniem dotarliśmy do Klasztoru Misjonarzy Oblatów, gdzie po dziś dzień przechowywane są relikwie krzyża świętego.

W ostatnim dniu zwiedzaliśmy Kielce. Wycieczkę rozpoczęliśmy od Pałacu Biskupów Krakowskich z salą Marszałka Piłsudskiego, a następnie słynne więzienie przy ulicy Zamkowej, z którego w czasie II Wojny Światowej podczas brawurowej akcji

uwolniono przetrzymywanych i torturowanych tam żołnierzy AK i innych organizacji polskiego podziemia. Mieliśmy okazję zobaczyć także „Jaskinie na Kadzielni” oraz liczne punkty widokowe, z których roztacza się panorama na Kielce. Ostatnim punktem naszego programu były Mistrzostwa Koła SITLiD w wyścigach gokartowych, zakończonych zwycięstwem kolegi Kamila Lizuna. W drodze powrotnej zwiedziliśmy jeszcze zamek w Krzyżtoprze, by późnym popołudniem wrócić w nasze Bieszczady.

*Tekst: Krzysztof Hebda
Zdjęcie: Miłosz Kabata*

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLiD PRZY NADLEŚNICTWIE NAROL

W dniach 16-23 lipca 2018 roku pracownicy Nadleśnictwa Narol uczestniczyli w wyjeździe, który odbył się do Macedonii, w piękne i malownicze okolice Jeziora Ochrydzkiego. W pierwszym dniu wyjazdu wczesnym rankiem grupa podróżników niezrażonych długą drogą, wyruszyła na podbój Macedonii, państwa powstałego po rozpadzie byłej Jugosławii. W 1991 r., na północ od Grecji powstało nowe państwo, które przybrało nazwę „Mace-

donia”. Najstarsze zapisy dotyczące Macedonii pochodzą ze znacznie wcześniejszego okresu, bo z lat 2000 p.n.e.

W drugim dniu wyprawy, po pysznym i obfitym śniadaniu wyruszyliśmy w dalszą drogę w kierunku zaplanowanego celu. Po drodze grupa zwiedziła Skopje, miasto w północnej Macedonii podzielone przez rzekę Wardar na dwie równe części (nowoczesna część z hotelami i pasażami handlowymi oraz część muzułmańska, gdzie wciąż czuć powiew

orientu). Po rozpadzie Jugosławii miasto stało się stolicą niezależnego państwa – Macedonii. Z racji na zawirowania historii Skopje jest miastem nieco zaniedbanym, co nie znaczy, że nie warto tu przyjechać

i zobaczyć kilka ciekawych miejsc oraz atrakcji. W Skopje mieliśmy również okazję obejrzenia okolicy oraz dom, w którym urodziła się i spędziła młodość Matka Teresa z Kaluty, która za swoją dzia-

łałość zastała uznana za świętą. Po zakończeniu zwiedzania stolicy Macedonii grupa wyruszyła w stronę Ochrydy, która miała być bazą na kolejne dni pobytu w Macedonii.

Kolejne dni spędziliśmy wypoczywając nad Jeziorem Ochrydzkim, jak też na zwiedzaniu i podziwianiu pięknych i urokliwych okolic jeziora. Przekraczając granice Ochrydy od razu uderzyło nas piękno tego miejsca. Ta istna perełka nie tylko Macedonii, ale i całego regionu, obnaża przed przybyszami to, co na Bałkanach najpiękniejsze – ludzki żywioł zaklęty w niepowtarzalnej kulturze, historia uwieczniona w zabytkach i artystyczna dusza Matki Natury emanująca w krajobrazach. Jeszcze kilka słów o jeziorze - Jezioro Ochrydzkie to trzeciorzędowe jezioro, leżące na Półwyspie Bałkańskim, rozdzielone granicą między Albanią i Macedonią. Najstarsze jezioro w Europie, najgłębsze na całych Bałkanach dochodzące do 286 m głębokości, a jego lustro znajduje się na ok. 700 m n.p.m.. Należy do jezior tektonicznych.

Wpisane na światową listę dziedzictwa UNESCO w 1979. Z jeziora wypływa rzeka Czarny Drin, jest ono natomiast zasilane wodami z podziemnych źródeł. System podziemnych kanałów łączy je także z jeziorem Prespa. Nad jeziorem możemy napotkać również wiele budowli pochodzących z dawnych czasów, takich jak między innymi Cerkiew św. Jana Teologa czy też osadę na wodzie w Zatoce Kości.

Mieliśmy również okazję spojrzeć na jeziora z gór szczytów, na które podążaliśmy wąskimi i krętymi drózkami. Najwyższe szczyty znajdują się w Parku Narodowym Galicica, który został założony w 1958 roku. Obejmuje pasmo górskie znajdujące się pomiędzy jeziorami Ochrydzkim i Prespańskim o powierzchni 22 750 ha, z czego około 11% jest własnością prywatną. Najniższym punktem w parku jest poziom jeziora Ochrydzkiego, które położone jest na wysokości 695 m n.p.m. Najwyższym szczytem parku, jak i całego pasma

górskiego, jest góra Magaro, która wznosi się na wysokość 2255 m n.p.m. Park Narodowy obejmuje rozległe obszary otwartego i górzystego terenu. Dominują tu lasy liściaste, roślinność trawiasta oraz tereny suche i skaliste. Występują tu również głębokie oraz strome zbocza przy obu jeziorach.

Na deser zostawiamy to, co przyciąga większość turystów do tego miasta czyli ruiny starożytnej Heraklei. Było to znaczące miejsce dla starożytnych Rzymian, czego dowodem może być chociażby fakt, iż Juliusz Cezar podczas swoich wypraw wojсковych tworzył w nim miejsce zaopatrzenia armii oraz wskazywał je jako idealne miasto do osiedlania się dla weteranów wojskowych. Świetność miasta zakończyło trzęsienie zie-

mi, które miało miejsce w 518 roku naszej ery, a które spowodowało całkowite opuszczenie Heraklei przez jej mieszkańców i przesiedlenie się w inne rejony. Obecnie ruiny stanowią jedno z największych wykopalisk w Europie. O rozmiarach Heraklei może świadczyć fakt, iż według szacunków odkryto dopiero około 15% pozostałości miasta.

Wspaniałe widoki, jak też i Jezioro Ochrydzkie pożegnaliśmy w siódmym dniu wyprawy po śniadaniu. Wówczas, naładowani pozytywną energią Bałkanów wyruszyliśmy w długą drogę powrotną. Ostatnią noc podczas naszej wyprawy spędziliśmy w Serbii, a po śniadaniu wyruszyliśmy w dalszą drogę.

*Tekst i zdjęcia:
Zbigniew Wołczyk*

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE OLESZYCE

Wyjazd do Gruzji odbył się w dniach 15-22 czerwca 2018 roku. Grupa pracowników Nadleśnictwa Oleszyce spędzi-

ła cały tydzień poznając uroki tego odległego od Polski państwa. Nasza przygoda zaczęła się w Batumi, mieście poło-

żonym u wybrzeży Morza Czarnego. Odmienny klimat dało się poczuć już na płycie lotniska, gdzie uderzyła nas fale

gorącego i wilgotnego powietrza.

Nasza wycieczka zaczęła się od zwiedzania miasta Kutaisi i jego

okolic. Pierwszym przystankiem była jaskinia Prometeusza. Kręte i wąskie korytarze jaskini pokryte skalnymi formami naciekowymi zapierały dech w piersiach, a we wnętrzu tej jaskini znajdował się twór przypominający ludzkie serce. Po wyjściu z niej udaliśmy się na taras widokowy i podziwialiśmy panoramę Kutaisi i okolic. Następnie mieliśmy okazję zobaczyć fragment lasu pierwotnego. Zwiedziliśmy katedrę Bograti jak również klasztor Gelati znajdujący się na liście UNESCO. Naszą uwagę przykuła również fontanna Kolchidy i nowy budynek parlamentu. Trzeciego dnia udaliśmy się do Tbilisi, stolicy Gruzji, gdzie największą atrakcją tego dnia był wjazd kolejką linową na starożytną twierdzę Narikalę. Zwiedziliśmy również centrum miasta, jechaliśmy Aleją Rustwelego najdłuższą ulicą w Tbilisi. Kolejny dzień niósł ze sobą jeszcze więcej atrakcji,

wyruszyliśmy w stronę Wysokiego Kaukazu Gruzińską Drogą Wojenną. W naszej podróży nie zabrakło również Mcchety – pierwszej stolicy Gruzji i jej religijnego centrum i historycznej krainy Iberii, wpisanej na listę UNESCO. W Gori odwiedziliśmy muzeum Stalina oraz wagon, którym dyktator pojechał na konferencję do Poczdamu. W kolejnych dniach odwiedziliśmy gruzińskie uzdrowisko Bordzomi, gdzie kosztowaliśmy jednej z najstynniejszych na świecie wody

mineralnej ze źródła w Parku Wód mineralnych. W lesie można podziwiać rzadkie, endemiczne odmiany kasztanowca, cisu i dębu. Park zamieszkują wilki, niedźwiedzie, rysie, orły przednie, sępy płowe i ponad 100 gatunków motyli. Z kolei skalne miasto-klasztor Wardzia do dziś robi na wszystkich ogromne wrażenie – skalne miasto ciągnęło się w skałach przez kilka kilometrów! W średniowieczu służyła jako schronienie podczas najazdów mongolskich i szacuje się że mogło w niej mieszkać nawet 60 tysięcy ludzi. Następnie Wardzia została przekształcona przez królową Tamarę z obronnej fortecy w zespół rezydencjalno-klasztorny. Ostatni dzień zwiedzania przeznaczony był na poznanie Batumi – nadmorskiego kurortu. Urokliwe kamienice, uliczki, świątynie, galerie do

tego najdłuższa na świecie promenada i plac i statua Medei nawiązująca do mitu o złotym runie. Sąsiedztwo Morza Czarnego czyni Batumi miejscem wyjątkowym. Wieża alfabetu, rzeźba Ali i Nino, nowoczesne hotele, a w sąsiedztwie budowle z minionych lat, przypominające o historii Gruzji. Do tego palmy, będące kiedyś darem jednego z szejków tworzą tu niepowtarzalny krajobraz. Po ośmiu dniach jazdy, marszu, wspinaczki i podziwiania uroków tego państwa zakończyliśmy wycieczkę, ale przepiękne krajobrazy, cyprysy, palmy i majestatyczne góry pozostaną w naszej pamięci na długo.

Tekst:
Nina Hamułka

Zdjęcia:
Stanisław Zagrobelny,
Radosław Antoni

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY STAROSTWIE POWIATOWYM W LUBACZOWIE

W dniach 12-14 lipca br. pracownicy z KŚ SITLiD przy Starostwie Powiatowym w Lubaczowie, uczestniczyli w wyjeździe zawodowym do Nadleśnictwa Cisna. W pierwszym dniu po spotkaniu pod budynkiem Nadleśnictwa Cisna, zapoznaliśmy się z historią i charakterystyką tego terenu. Podczas objazdu terenowego poznaliśmy sposób prowadzenia gospodarki leśnej na terenach górskich oraz walorami tego obszaru. W drugim dniu wyjazdu odwiedziliśmy rezerwat Sine Wiry oraz Olszyna Łęgowa. Sine Wiry to rezerwat krajobrazowy o pow. 450,49 ha utworzony, aby chronić przełomowy odcinek rzeki Wetliny wraz z otaczającym ją zespołem leśnym z fr. starodrzewu bukowo-jodłowego, znajdującym się na terenie nieistniejących wsi:

Łuh, Zawój oraz Polanek. Najbardziej charakterystyczną, jedną z najpiękniejszych i najłatwiej dla turysty dostępną częścią rezerwatu jest przełom Wetliny. Rezerwat Olszyna Łęgowa w Kalnicy jest położony na mokradłach przy łuku wielkiej pętli bieszczadzkiej. Celem ochrony leśnego rezerwatu o powierzchni 13,69 ha jest zachowanie fragmentu górskiego lasu łęgowego z udziałem olszy czarnej. Jest to najwyżżej położone stanowisko olszy czarnej w Bieszczadach (prawie 600 m n.p.m.). Następnie udaliśmy się żółtym szlakiem turystycznym z Przełęcz Wyżnej do schroniska BdPN „Chatka Puchatka” na Połonię Wetlińską. W trzecim dniu udaliśmy się na wycieczkę bieszczadzką kolejką wąskotorową na trasie Majdan –Przysłop o długości ok.

11 km, z przystankami w Cisnej, Dotzycy i Przysłupiu. Po południu cała grupa udała się nad zaporę w Solinie, serca turystycznego regionu bieszczadzkiego, aby podziwiać ten architektoniczny moloch. Aby lepiej zrozumieć konstrukcję i funkcjonowanie tamy solińskiej, zwiedziliśmy również jej wnętrze. Po krótkim filmiku wyjaśniającym mechanikę obiektu, udaliśmy się do wnętrza budowli żeby zobaczyć halę produkcyjną maszyn i tur-

bin oraz udaliśmy się do podziemnych tuneli. Wyjazd zawodowo-szkoleniowy, pozwolił uczestnikom wycieczki wzbogacić się nie tylko o doświadczenie i wiedzę z zakresu ochrony przyrody i gospodarki leśnej na innych terenach naszego kraju ale też pogłębić wiedzę o wartościach kulturowych i historycznych województwa podkarpackiego.

*Tekst i zdjęcie:
Organizatorzy*

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE STRYŻÓW

Wyjazd nastąpił w środę 15 sierpnia 2018 r. spod siedziby nadleśnictwa Strzyżów. W Belgradzie zwiedziliśmy m.in. Cerkiew Św. Sawy, Plac Republiki, Katedrę Św. Mikołaja oraz

malowniczo położoną w widłach Sawy i Dunaju Twierdzę Kalembeden. W czwartek 16 sierpnia udaliśmy się w dalszą podróż do Żabjaka – najwyżżej położonego miasta w Czarnogórze.

Podczas przejazdu zobaczyliśmy malowniczo przewieszony nad Kanionem Tary most. Obszary położone nad Tarą wpisano w 1976 roku na listę rezerwatów biosfery. W piątkowy rano 17

sierpnia, udaliśmy się do Parku Narodowego Durmitor, gdzie zapoznaliśmy się ze sposobem zagospodarowania turystycznego Parku oraz odbyliśmy krótki spacer wokół Jeziora Czarne-

go. Podczas przejazdu do położonego nad Adriatykiem Baru zwiedziliśmy Park Narodowy Jezero Skadersko, tworzące podczas okresów suszy malownicze grzędzawiska. W Starym Barze zwiedziliśmy niezamieszkałe miasteczko, które zostało zniszczone podczas trzęsienia ziemi w 1979 roku.

W sobotę udaliśmy się do Parku Narodowego Lovćen, gdzie zwiedziliśmy Mauzoleum Piotra II Petrowicia-Njegoša – ostatniego władcy Czarnogóry. Do Mauzoleum prowadzi długi tunel ze 461 schodami, który wykuty w skale sam w sobie jest atrakcją turystyczną. Z tarasu widokowego, zlokalizowanego przed Mauzoleum, widać panoramę Czarnogóry. Jadąc do Kotoru musieliśmy zjechać z wysokości ok. 1657 m

n.p.m. do poziomu morza. Wszystkim uczestnikom wycieczki niezwykle interesujący przejazd malowniczymi serpentynami z 25 ponumerowanymi zakrętami agraftowymi dostarczył niezapomnianych wrażeń. Zatoka, nad którą jest położony, posiada cechy norweskich fiordów i jest niekiedy określana jako najdalej położony na południe fiord Europy. Miasto w październiku 1979 r. zostało wpisane na listę światowego dziedzictwa UNESCO.

W niedzielę udaliśmy się do Chorwackiego Dubrownika. Główną atrakcją dnia był rejs statkiem wokół Wyspy Lokrum. Po prawie godzinnej rejsie, świetnie mówiąca po polsku przewodniczka oprowadziła nas po mieście nazywanym „Perłą Adriatyku”.

W poniedziałek 20 sierpnia przybyliśmy

do Położonego w Bośni i Hercegowinie Mostaru, w którym zobaczyliśmy słynny Stary Most oraz orientálną Starówkę. Następnie udaliśmy się w dalszą drogę do Blagaju, gdzie zwiedziliśmy położony przy malowniczym źródle rzeki Buny klasztor derwiszów. Ustawiony u podnóża wznoszącej się na wysokość 200 m skały, przez kilkaset lat był centrum religijnym tych okolic. Po południu zobaczyliśmy niezwykle malowni-

cze Wodospady Kravica, a wieczorem chętni mogli się udać na wzgórze objawień w Medjugorje. We wtorek 21 sierpnia udaliśmy się w drogę do Sarajewa. Na miejscu zwiedziliśmy stolicę Bośni i Hercegowiny w której kultura zachodu styka się z orientem. W drodze do Mokrej Góry zobaczyliśmy wpisany na listę światowego dziedzictwa UNESCO, zbudowany w XVI wieku na rzece Drinie, most Mehmeda Paszy Sokolovicia. Ostatniego dnia wyjazdu zwiedziliśmy Park Przyrody „Šargan - Mokra Gora”. W tym celu udaliśmy się w niezwykle ciekawą podróż kolejką wąskotorową tzw. „Szarganśką ósemką”, która na swojej trasie mija kilkadziesiąt tuneli i wiaduktów, a także robi tzw. Ósemkę.

*Tekst i zdjęcia.
Adam Mendrala*

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU ZAWODOWEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLiD PRZY NADLEŚNICTWIE TUSZYMA

W dniach 28.05. – 04.06.2018 r. odbył się wyjazd zawodowy członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Tuszymia na Grecką wyspę Thassos. Podczas wyjazdu uczestnicy odwiedzili obszary objęte konwencją Ramsarską w ramach europejskiej sieci obszarów Natura 2000.

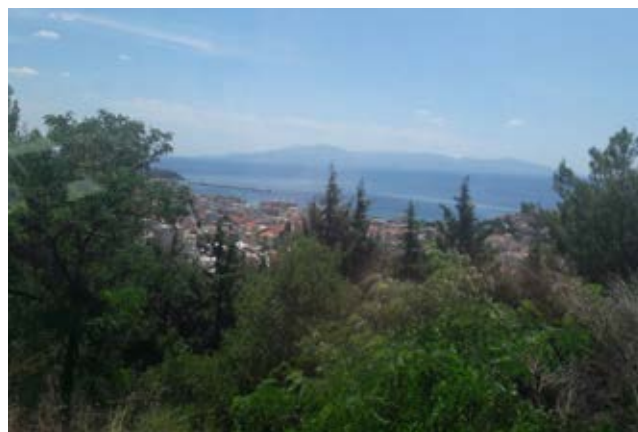
Pierwszego dnia uczestnicy mieli okazję odwiedzić rozległe gaje oliwne gęsto pokrywające wybrzeże wyspy Thassos. Poznaliśmy tajniki uprawy oliwek, ich zbioru, a także eksportu m.in do Polski. Co ciekawe, oliwki zebrane przed osiągnięciem dojrzałości pozostają zielone. Z kolei te, którym pozwoli się dojrzeć – naturalnie czernieją. W Polsce dostępne są tylko oliwki zielone i oliwki... czernione. Te czarne oliwki, które spotykamy w polskich sklepach, to tak naprawdę oliwki zielone, które przeszły proces czernienia (zanurzone w solance poddawane są procesowi natleniania, w wyniku czego stają się równomiernie czarne).

Kolejnego dnia, uczestnicy skupili się na wypoczynku, poddając się silnym promieniom "greckiego Słońca". Nie przeszkodziło im to jednak w obserwowaniu

z bliska niewielkich fragmentów rafy koralowej znajdującej się tuż przy brzegu w miejscowości "Potos".

Największej radości z obserwacji przyrody doświadczyli dopiero kolejne dni, w których to opuszczaliśmy wyspę i udawaliśmy się na kontynent. Odwiedziliśmy ruiny antycznego miasta Filipi, które było pierwszym miastem europejskim, w którym św. Paweł głosił ewangelię. W mieście tym istniał kult cesarza, więc wszystko co głosił św. Paweł było zabronione. Razem z Sylasem zostali ubiczowani i wtrąceni do więzienia. W trakcie następnej wyprawy odwiedziliśmy miasto "Kavali", w którym znajdowało się - położone w malowniczej scenerii nad rzeczką Gangites - sanktuarium św. Lidii, pierwszej Europejki ochrzczonej przez św. Pawła.

Zwieńczeniem naszych wyjazdów była wyprawa na obszary objęte konwencją ramsarską - "Delta rzeki Nestos". Obszar ten jest uważany za jeden z najważniejszych biotopów wodnych w Grecji i Europie ze względu na swój wymiar i różnorodność biotopów obejmujących laguny, wydmy, zbiorowiska halofityczne, małe

jeziora ze świeżą wodą, krzewy i tamaryszki rosnące głównie przy ujściach rzek. Opisano w nim około 254 gatunków ptaków, w tym rzadkie i zagrożone gatunki. Bardzo charakterystyczna dla tego obszaru jest mozaika jezior i mokradeł, których podłoże stanowi duża ilość mułu niesiona przez słodkie wody. Przelatuje tutaj wiele ptaków, najliczniej reprezentowanych przez kaczki (krzyżówki, świstuny, rożeńce), możemy spotkać również flamingi, pelikany i kormorany. W poszukiwaniu pokarmu trafiają tu też orły bieliki. Nad rzeką żyją

również żółwie.

W trakcie przerw w zwiedzaniu uczestnicy raczyli się widokiem górzysto-skalistym krajobrazem wyspy (porośniętej lasami piniowymi z dodatkiem dębów, platanów oraz dzikich kasztanów), a także złocistymi plażami przystrojonymi karłowatymi sosnami.

Ostatni dzień przeznaczono na powrót do Polski. Pewne jest, że wycieczka zapadnie jej członkom na długo w pamięć.

Tekst: Rafał Mazur

REGULAMIN dofinansowania kół zakładowych przez Zarząd Oddziału SITLiD w Krośnie.

Zarząd Oddziału SITLiD w Krośnie może przyznać dotacje do działalności statutowej kół zakładowych. Dotacje przyznaje się na wniosek koła.

I. Rodzaje działalności, na które można przyznać dotacje:

1. Działalność szkoleniowa.
2. Wyjazdy zawodowe, szkoleniowe.
3. Wydawnictwa związane z tematyką zawodową – leśną, propagującą działalność leśników, LP, SITLiD, biografie osób tworzących SITLiD (przede wszystkim na Podkarpaciu).
4. Popularyzacja wiedzy o lesie, konkursy dla młodzieży, imprezy kulturalne.
5. Zapomogi losowe.

II. Ogólne zasady przyznawania dotacji.

Celem otrzymania dotacji koło zwraca się z pisemnym wnioskiem do Zarządu Oddziału SITLiD w Krośnie, co najmniej na jeden miesiąc przed planowanym przedsięwzięciem, Zarząd Oddziału informuje Koło o przyznaniu (lub nie) dotacji. Dotacje przyznaje się na podstawie wykonanych kosztów (lub innych – pkt. III). Po zakończeniu przedsięwzięcia Wnioskodawca przesyła do ZO SITLiD w Krośnie, wraz z wymaganym sprawozdaniem, kopie dokumentów potwierdzających wydatki (rachunek, faktura) – szczegóły podane w punkcie III.

Dotacja może pokryć maksymalnie 50 % kosztów ogólnych przedsięwzięcia i uzależnia się ją od liczby członków Koła Zakładowego SITLiD w sposób następujący:

- koło o liczbie członków do 10 - maksymalnie 30 % kosztów
- koło o liczbie członków od 11 do 20 - maksymalnie 40 % kosztów
- koło o liczbie członków powyżej 20 - maksymalnie 50 % kosztów

Każdy członek może otrzymać dotację jeden raz w ciągu roku, zapis ten nie dotyczy zapomogi. Zasada ta może być zmieniona na zebraniu członków ZO SITLiD w Krośnie.

III. Warunki jakie musi spełniać dotowana działalność.

1. Działalność szkoleniowa
 - a. We wniosku należy podać rodzaj szkolenia, program, nazwiska osób przeprowadzających szkolenie, przewidywany koszt ogólny.
 - b. Po zakończeniu Koło przesyła informację o wykonaniu szkolenia wraz z kopiami faktur, podając numer konta, na które należy przelać dotację.
2. Wyjazdy zawodowe, szkoleniowe.
 - a. We wniosku należy podać cel wyjazdu, program, przewidywany koszt, liczbę członków SITLiD biorących udział w wyjeździe.
 - b. Po zakończeniu Koło przesyła sprawozdanie z wyjazdu w formie opisowej i elektronicznej, załącza kopie dokumentów potwierdzających wydatki. Podać należy również: nazwiska członków SITLiD, którzy wzięli udział w wyjeździe, numer konta, na które należy przelać dotację.
Dotacja do wyjazdu przyznawana przez ZO (oprócz zasad ogólnych), nie może przekroczyć kwoty maksymalnej dla jednego członka SITLiD, ustalonej przez Zarząd w danym roku.
3. Wydawnictwa
 - a. Wniosek winien zawierać tytuły zamawianych wydawnictw, przedstawienie treści, planowany koszt.
 - b. Po wydaniu Koło przesyła kopie faktur za wydawnictwa oraz jeden egzemplarz w załączeniu.
4. Popularyzacja wiedzy.
 - a. We wniosku podać należy rodzaj imprezy (konkursy, występy), planowany koszt.
 - b. Po zakończeniu imprezy należy przelać sprawozdanie do ZO SITLiD w Krośnie w formie pisemnej i elektronicznej, podać ilość uczestników oraz kopie dokumentów potwierdzających wydatki i numer konta, na które należy przelać dotację.
5. Zapomogi.

Dotację przyznaje się na podstawie wniosku, w którym należy podać: nazwisko pracownika, z jakiego tytułu chce dostać zapomogę i kwotę zapomogi oraz załączyć informację przewodniczącego koła SITLiD o nie zaleganiu ze składkami. Dotacji udziela się tylko dla członków SITLiD, którzy na bieżąco opłacają składki członkowskie. Koło podaje również numer konta, na które należy przelać dotację.

PODZIĘKOWANIE

za przekazane w 2018 roku darowizny następującym nadleśnictwom:

Nadleśnictwo Lutowiska	1 500,00 zł
Nadleśnictwa Dynów	1 000,00 zł
Nadleśnictwo Strzyżów	500,00 zł
Nadleśnictwo Dukla	500,00 zł
Nadleśnictwo Jarosław	500,00 zł
Nadleśnictwo Sieniawa	1 000,00 zł
Nadleśnictwo Leżajsk	1 000,00 zł
Nadleśnictwo Kolbuszowa	500,00 zł
Nadleśnictwo Cisna	500,00 zł
Nadleśnictwo Ustrzyki Dolne	1 000,00 zł
Nadleśnictwo Komańcza	1 000,00 zł
Nadleśnictwo Bircza	1 500,00 zł
Nadleśnictwo Kołaczyce	1 000,00 zł
Nadleśnictwo Mielec	1 000,00 zł
Nadleśnictwo Kańczuga	500,00 zł
Nadleśnictwo Lesko	300,00 zł

Środki te wspierają istotnie naszą działalność statutową, a w szczególności organizację zawodów piłki siatkowej, zawodów drwali, konferencję i szkolenia. Fundujemy także nagrody w konkursach o tematyce leśnej i przyrodniczej.

z leśnymi pozdrowieniami „Darz Bór”

ZO SITLiD w Krośnie

Zdjęcia ze zbiorów SITLiD